

3 Виконавчий директор Центру європейських досліджень ім. Вільфреда Мартенса Томі Гугтанен: «Війна на Донбасі — дуже дорога операція для Росії»

6 Закон України «Про верифікацію та моніторинг державних виплат»

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

СЕРЕДА, 22 СІЧНЯ 2020 РОКУ

ЦІНА ДОГОВІРНА

№12 (6626)

ЦИТАТА ДНЯ

ОЛЕКСІЙ ОРЖЕЛЬ:

«Один із пріоритетів уряду — декарбонізація економіки. До 2050 року частка відновлюваних джерел має бути на рівні 70%. Ми порахували, у нас є оцінки».

Міністр енергетики та захисту довкілля про економічне обґрунтування розвитку «зеленої» енергетики

2

Уряд створює інвестиційну привабливість

АКТУАЛЬНО. Прозору приватизацію понад 300 об'єктів доручив провести цього року Прем'єр-міністр Олексій Гончарук голові Фонду держмайна Дмитрові Сенніченку. Загалом у першому кварталі Фонд держмайна планує оголосити понад 200 аукціонів з новою якістю розкриття інформації. Фонд запровадив віртуальну кімнату даних — пілотний проєкт, де всі документи підприємства доступні в електронному форматі. Інвестор знатиме не лише назву підприємства, а й поточний стан справ.

«До нового року ми підготували фундамент для започаткування малої приватизації, а вже цього місяця оголосили 87 прозорих аукціонів, — зазначив Олексій Гончарук. — Приватизація — це про залучення інвестицій і створення робочих місць за рахунок передачі у приватну власність збиткових, нестратегічних об'єктів, що належать державі».

За останній квартал 2019 року на продаж через е-аукциони представлено більше об'єктів, ніж за три попередні, повідомляє департамент комунікацій Секретаріату КМУ. Торік від приватизації отримано вдвічі більше доходів, ніж у 2018 році.

ЦИФРА ДНЯ

32 трлн грн

становила торік сума початкових платежів, проведених за допомогою Системи електронних платежів НБУ. Це на 28% більше, ніж позаторік

Чому тріщить Дніпровський кліф

Фото з сайту ism.ua

СИТУАЦІЯ. «Урядовий кур'єр» дізнавався про причини та наслідки небувалого зсуву біля Очакова

Безпековий виклик об'єднує нас

СУВЕРЕННА СПІЛЬНОТА. Фахівці наголошують, що варто більше уваги приділяти освіті й поясненню логіки державотворення

Оксана МАЛОЛЄТКОВА,
«Урядовий кур'єр»

Історія не знає нічого простішого за зовнішнього ворога для стимулювання згуртованості й ідентичності. На цьому під час

пресконференції в Києві на тему «101-ша річниця Соборності України: що найбільше об'єднує і що роз'єднує українців» наголосив директор Українського інституту національної пам'яті Антон Дробович.

«Укотре це підтверджує опитування, проведене Фондом «Демократичні ініціативи» імені Ілька Кучеріва та Центром Разумкова. Проте ідентичність, побудована на зовнішньому ворогові, — тим-

часова річ. Має бути постійний пошук об'єднавчих чинників, заради яких люди спільно готові вкладати свій час, життя. Тобто паралельно з нинішнім консолідуючим чинником варто більше приділяти уваги

освіті, поясненню логіки державотворення, пошуку спільних цінностей. А в дослідженні найбільше тішить те, що громадянська позиція зростає», — акцентував Антон Дробович.

2

4 820103 080022

КУРСИ ВАЛЮТ/БАНКІВСЬКІ МЕТАЛИ

встановлені Національним банком України на 22 січня 2020 року

USD 2425.86

за 100 доларів США

EUR 2696.95

за 100 євро

RUB 3.9245

за 10 рублів

AU 37699.32

AG 434.21

за 10 трійських унцій

PT 24425.74

PD 59349.15

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Безпековий виклик об'єднує нас

(Закінчення.
Початок на стор. 1)

За словами директора Фонду «Демократичні ініціативи» імені Ілька Кучеріва, старшого наукового співробітника Інституту соціології НАНУ Ірини Бекешкіної, проведене опитування виявило цікаві тенденції.

Патріотизм — у свідомості

«Є над чим замислитися. Наприклад, бажання любити, захищати батьківщину українці зараховують до патріотизму, а ось повсякденні практики, зокрема сплату податків, — ні», — зауважила Ірина Бекешкіна. І додала, що у грудні 2019 року, на відміну від передніх опитувань, уперше до запитання, які основні складові патріотизму, не було варіантів відповідей.

Любов до своєї країни серед основних складових патріотизму назвали 80% респондентів, готовність захищати державу в разі потреби зі зброєю — 64, виховання в дітей любові та поваги до сво-

єї країни — 58, дотримання всіх законів — 56, знання історії країни, її культури — 51, участь у виборах — 38, чесне виконання своїх обов'язків, спілкування державною мовою — 35, сплата належних податків — 30, участь у громадському житті — 28, повага до влади — 26, боротьба з корупцією та найбільшими вадами держави — 21%.

«Щодо основних показників патріотизму регіональних відмінностей немає, але є цікаві факти. Так, у західному регіоні до пріоритетів зараховано спілкування державною мовою — 60%, в інших регіонах це має менше значення — 24—32%. Натомість повагу до влади найбільше зараховують до патріотизму в східному регіоні — 42%, в решті — значно менше. Також різняться значення для патріотизму сплати належних податків: 41% у східному регіоні, 36 — у південному, 25 — у центральному і 24 — в західному. Є потреба в більш ґрунтовних дослідженнях, бо ці показники викликають чимало додаткових питань», — підкреслила Ірина Бекешкіна.

Виклики сьогодення таки спонукали жителів України замислитися, хто ми. Як акцентувала Ірина Бекешкіна, раніше запитання щодо ідентифікації (вона загальнонаціональна чи місцева) чітко виявляло, що в західному і центральному регіонах переважала загальнонаціональна ідентифікація, а в східному та південному значно була виражена регіональна. Нині цього немає, різкі зміни сталися ще в 2014 році. Якщо у грудні 2013-го 54% опитуваних зазначали, що вони насамперед громадяни України, а потім вже решта, то в грудні 2014-го таких було 73%.

Мовне й інтеграційне питання

Опитувані відповідали й на запитання, чи мова — важливий атрибут незалежності України. Згодні з цим 81% громадян, 55% обрали варіант «безумовно», 26 — «скоріше за все». Така думка переважає в усіх регіонах, хоч з різним кількісним показником: у західному — 95%, центральному — 86, південному — 71, східному — 64. Також

абсолютна більшість українців — 80% — згодна з тим, що всі керівники держави та державні службовці у робочий час повинні спілкуватися державною мовою, що в українських засобах масової інформації принаймні половина наповнення має бути українською. Регіональний зріз відповідей майже такий самий, як і в попередньому питанні.

Щодо статусу російської мови не така однозначна ситуація. Більшість українців вважають, що російську мову мають вільно використовувати у приватному житті, але українська залишається єдиною державною — 69%. Статус російської як офіційної в окремих регіонах підтримує лише 15%, як другої державної поряд з українською — 12. Тут уже є регіональні відмінності: 92% опитаних у західному регіоні вважають, що українська залишається єдиною державною, щодо статусу російської в окремих регіонах — 4%, як другої державної — 1%. Прихильники мови як єдиної державної переважають у центральному регіоні — 77%, у південному 51% підтримує статус російської лише як повсякденного спілкування, а як

офіційної в певних регіонах — 27%, другої державної — 14. І найбільш значущий статус російської підтримує східний регіон, проте теж переважає статус української як єдиної державної, а російська — для повсякденного спілкування. 31% хоче, щоб російська мова стала другою державною, 24 — у певних регіонах. На сході українську мову вважають невід'ємним атрибутом української державності й переконані, що керівники принаймні в робочий час повинні спілкуватися українською, 42% опитаних.

Торік кількість прихильників членства в Євросоюзі була максимальною за весь період опитувань — 64%, а в грудні 2013-го — 46. Прихильників союзу з Росією у 2013-му було 36%, нині — 13. У 2012-му лише 12% українців підтримували членство в НАТО (західний регіон давав 30%, в решті переважав нейтральний статус). Нині це підтримують 50%, позаблоковий статус — найменше за весь час опитувань — 26%, 6% — за військовий союз з Росією та країнами СНД. На Донбасі в 2013-му хотіли в НАТО лише 0,3%, а нині — 20.

Любов до своєї країни серед основних складових патріотизму називає більшість наших співгромадян

На енергетику чекають великі зміни

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

ПЕРСПЕКТИВИ. До 2050 року Міністерство енергетики та захисту довкілля планує остаточно відмовитися від використання вугільної енергетики й майже вдвічі зменшити частку атомної. Остання, до слова, не викидає в атмосферу сполук вуглецю. Під час презентації проекту концепції «зеленого» енергетичного переходу до 2050 року профільний міністр Олексій Оржель був оптимістичним, переконуючи, що це станеться навіть раніше.

Збиткові вугільні підприємства буде закрито, окреслив сумну перспективу урядовець, і міністерство розглядає варіант заміни вугільних блоків модульними атомними реакторами: «Ми виходимо з того, що не так багато теплових електростанцій і не так багато теплоелектроцентралей вугільних у нас є».

Щодо «зеленої» енергетики Олексій Оржель висловився так: «Один із пріоритетів уряду — декарбонізація економіки. Ми говоримо про те, що до 2050 року частка відновлюваних джерел має бути на рівні 70 відсотків. Ми порахували, у нас є оцінки». Такий розвиток має бути економічно обґрунтованим. Адже не можна зловживати ціною на екологічний кіловат. Треба, щоб споживач платив справедливую ціну за екологічну одиницю енергії, повідомляє УНІАН позицію урядовця.

Міністерство підготувало проект концепції «зеленого» енергетичного переходу до 2050 року спільно з експертами та науково-технічними установами. Тому розрахунки перспективних показників зміни структури енергобалансу країни ґрунтуються на економіко-математичних моделях, які змінюватимуться залежно від світових тенденцій.

«Зменшення викидів парникових газів — загальний знаменник для споживання всіх енергоресурсів. Це першочергова мета всіх країн. Ми ставимо мету, можливо, не таку амбітну, як у ЄС, — до 2050 року стати кліматично нейтральними, тобто знизити чисті викиди вуглецю до нуля. Наша мета — досягти цього показника до 2070 року», — продовжив тему заступник глави Мінекоенерго Сергій Масліченко.

До слова, відновлюваними джерелами вважають не лише сонячну й вітрову, а й біоенергетику, яка має великий потенціал виробництва з відходів сільського господарства.

А перші аукціони, на яких можливість продавати електроенергію, вироблену з відновлюваних джерел енергії, отримає компанія, що запропонує найменшу ціну, можуть провести вже у квітні.

«Ми маємо забезпечити справедливість»

СПІВПРАЦЯ. Іран та Україна домовилися робити все для прозорого об'єктивного розслідування обставин авіакатастрофи

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

Президент Володимир Зеленський провів зустріч зі спеціальним представником президента Республіки Іран Мохаммадом Есламі, який прибув до Києва для обговорення деталей розслідування збиття іранськими військовими літака «Міжнародних авіаліній України», яке сталося 8 січня поблизу Тегерана.

Глава Української держави констатував, що в питанні з'ясування обставин трагедії іранська сторона дотрималася більшості домовленостей.

Ідеться передусім про допуск до роботи в Тегерані 45 українських фахівців, швидку ідентифікацію тіл громадян України та їхнє повернення додому. Володимир Зеленський акцентував на необхідності забезпечення подальшого ефективного розслідування авіакатастрофи.

Було обговорено питання передачі Україні для розшифрування бортових самописців літака МАУ. Адже маємо всі необхідні

технічні можливості та досвідчених фахівців для належного виконання цієї роботи. Очікують на прибуття групи представників Ірану, які ознайомляться з технічними можливостями України для розшифрування «чорних скриньок». Сторони погодилися, що всі уламки літака, які збереглися після катастрофи, слід однією повернути в Україну, повідомляє УНІАН.

Порушували питання компенсації близьким і рідним загиблих в авіакатастрофі та створення спільної слідчої групи. «Ми вже ніколи не зможемо повернути батьків, дітей, рідних їхнім родинам. Єдине, що можемо їм дати, — це справедливість. А справедливість полягає у правді. Я обіцяв рідним і близьким загиблих, я обіцяв народу України, що істину буде встановлено. Ми маємо знати, що сталося», — наголосив Володимир Зеленський.

Генеральний прокурор Руслан Рябошапка зазначив, що потрібно забезпечити співпрацю відповідних органів двох країн для ефективного розслідуван-

ня. Сторони висловили співчуття у зв'язку із загибеллю громадян обох країн.

Мохаммад Есламі зустрівся з міністром закордонних справ України Вадимом Пристайком. Представник Ірану запевнив українського урядовця в готовності його країни до конструктивної взаємодії задля забезпечення всебічного та об'єктивного розслідування обставин авіакатастрофи.

Вадим Пристайко зазначив, що питання прозорого й неупередженого розслідування авіакатастрофи і справедливого покарання всіх винних у цій трагедії перебуває в центрі уваги не лише родин загиблих, а й усього українського суспільства, світової громадськості та міжнародних партнерів нашої держави. І саме тому для України надзвичайно важлива широка і відкрита співпраця з Іраном у розслідуванні всіх обставин цього злочину.

Іран нарешті офіційно визнав, що літак МАУ було збито двома ракетами класу «земля-повітря» зенітного ракетного комплексу

«Тор-М1» російського виробництва. Про це вказано у звіті Організації цивільної авіації Ірану. Ракети випустили військові «Корпусу вартівих ісламської революції» (КВІР) з півночі.

Хоч як це сумно, російська зброя дедалі більше доводить свою ефективність саме проти мирних людей. Серед свіжих прикладів — збиття малайзійського «Боїнга» сумнозвісного рейсу МН17 над окупованою РФ Донеччиною, масові вбивства місцевого населення в Сирії, дедалі активніша участь у лівійському конфлікті і трагічний випадок із літаком МАУ.

«Тор-М1» російська армія прийняла на озброєння в 1991 році. Іран купив щонайменше 29 таких установок. Тегеран визнав, що «чорні скриньки» збитого літака являють собою одну з найскладніших конструкцій у світі і в Ірані немає технічної можливості для їх дешифрування. За даними агенції Bloomberg, Франція і США відмовилися поставити Ірану устаткування для дешифрування самописців.

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Виконавчий директор Центру європейських досліджень ім. Вільфреда Мартенса Томі Гуттанен:

«Війна на Донбасі — дуже дорога операція для Росії»

Протистояння російській Агресії визначатиме зовнішню політику України у 2020 році. Українські дипломати спрямують увагу на переконувальні міжнародних партнерів у необхідності утримувати санкції доти, доки Кремль не припинить анексії Криму і не завершить гібридну війну на Донбасі. Про те, що може змусити Москву піти на ці кроки і чого варто чекати Києву від свого непередбачуваного і підступного сусіда найближчим часом, «УК» запитав у виконавчого директора Центру європейських досліджень ім. Вільфреда Мартенса Томі ГУТТАНЕНА.

УК Пане Гуттанен, який ваш прогноз щодо діалогу між Україною та Росією на 2020 рік, беручи до уваги останні події: обмін утримуваними особами, підписання нового контракту на транзит російського газу українською територією та загалом помітні зміни в офіційній риториці Києва і Москви?

— Моє враження полягає в тому, що ці моменти, про які ви згадали: обмін, газова угода та зміни тональності у спілкуванні — означають, що комунікація між українською та російською владою стає відкритішою і з'явився простір для подальшого роз-

витку. Проте очевидно, що головні суперечності залишаються невирішеними, зокрема коли йдеться про війну на Донбасі. Це домовленості щодо контролю над кордоном, внесення змін до Конституції тощо.

УК Як, на вашу думку, може вплинути на відносини з Україною і переговори у нормандському форматі зміна уряду в Росії, а також намір Путіна внести поправки до Конституції, одна з яких має встановити верховенство національного законодавства над міжнародним?

— Зниження популярності Путіна паралельно з існуванням серйозних економічних та внутрішньополітичних проблем у Росії — тенденція, яка існує у цій країні останні кілька років. Передбачали, що ці проблеми змусять Путіна зосередитися на внутрішніх питаннях і менше уваги звертати на міжнародну політику. Проте цього не сталося. Активна й агресивна зовнішня політика Путіна залишилася незмінною. Усі останні його дії пов'язано виключно із внутрішньополітичною ситуацією в Росії. Його кроки вказують на те, що він не відмовиться від влади у 2024 році. Проте не думаю, що це матиме вплив на переговори в нормандському форматі.

ДОСЬЄ «УК»

Томі ГУТТАНЕН. Вивчав міжнародну політику та економіку в університеті Гельсінкі (Фінляндія), міжнародне право та політичну історію — в університеті Автонома, Мадрид (Іспанія), отримав ступінь MBA Об'єднаного інституту бізнесу Брюсселя (Бельгія). Кар'єру почав з роботи в делегації Європейської народної партії (ЄНП) Фінляндії при Європарламенті. 1999—2007 — політичний радник і старший радник в ЄНП. У 2007 році став одним із засновників політичного фонду ЄНП, який згодом став Центром європейських досліджень ім. Вільфреда Мартенса.

УК Колишній Посол США в Україні Вільям Тейлор в одному з інтерв'ю сказав, що за рік-два президент Зеленський і Путін домовляться, і Росія піде з Донбасу. Поділяєте цю думку?

— Тут варто аналізувати втрати Путіна. Адже війна на Донбасі — вочевидь, дуже дорога операція для Росії. Як довго буде спроможним Путін її продовжувати?

УК На сьогодні не існує жодних майданчиків для переговорів щодо деокупації Криму. Росія просто відмовляється обговорювати це питання. Що мають робити Україна й міжнародні партнери, щоб питання Криму залишалося на політичному порядку денному?

— Доки міжнародні санкції проти Росії залишаються чинними, це означає, що Крим перебуває на порядку денному. На мою думку, треба наголошувати на необхідності надати доступ у Крим гуманітарним організаціям. Вважаю, постійні перешкоди, з якими стикаються європейські кораблі, що проходять Азовське море, слугують постійним нагадуванням про існування проблеми. Для України, її людей і опосередковано для ситуації з війною на Донбасі дуже важливо, щоб реформи у вашій країні та її розвиток тривали. Багато важливих кроків було зроблено, завдяки чому Україна стала сильнішою не лише еко-

номічно, а й в інших напрямках. Цей успіх у реформах і розвитку життєво важливий для збалансування викликів, які принесла державі війна на Донбасі.

УК Торік у грудні в Європарламенті створили неформальну групу «Друзі демократичної Росії». Чи тривають дискусії в ЄС щодо створення офіційних форматів для відновлення діалогу з Росією?

— Наскільки мені відомо, жодних дискусій про нові офіційні формати немає.

УК На вашу думку, яке загальне налаштування нової Європейської комісії щодо відносин із Росією?

— Поки що рано говорити, яким буде це налаштування. Але те, що новий високий представник ЄС із питань зовнішньої політики та політики безпеки Жозеп Боррель під час слухань у Європарламенті щодо свого призначення на посаду заявив, що Росія становить стратегічний виклик і тому ми повинні утримувати санкції, слугує показником того, яким буде налаштування ЄС щодо відносин з Москвою.

УК Чи вдасться ЄС утримувати санкції щодо Росії у 2020 році?

— Гадаю, що так.

Вікторія ВЛАСЕНКО,
«Урядовий кур'єр»,
Брюссель

ПРОШУ СЛОВА!

Паспортний ажіотаж як маркер проблеми

Ігор ЗОЦ,
«Урядовий кур'єр»

Днями зателефонував зі Слов'янська: після Різдва до центру надання адміністративних послуг у місті вишикувалася черга. Починалася вона на вулиці, де формували списки, а потім уже заходили по п'ятеро осіб за талонами. За словами очевидців, дехто приїхав уранці з передмістя вже не вперше. Хто не встиг отримати талонів, бідкався: «Коли ж запрацює електронна черга?»

Відповідь на це запитання знайшов на одному з місцевих сайтів, який оперативно звернувся по коментар до начальника ЦНАП Анни Головаченко, яка пояснила: «Перед новорічними святами жодного ажіотажу не було. Тепер усе змінилося. Чим спричинено? Імовірно, постановою Кабінету Міністрів, яка набере чинності 1 березня».

І справді, ухвалене у другій половині грудня рішення уряду встановлює для українців новий порядок перетину кордону з Російською Федерацією тільки за наявності закордонного паспорта. Заборона стосується не лише власників внутрішніх паспортів, а й осіб зі свідоцтвами про народження. За словами урядовців, це рішення дасть змогу зменшити час проходження прикордонного контролю для кожного нашого громадянина, адже для перевірки особи дані закордонних паспортів зчитує спеціальне обладнання.

Нововведення захопило зненацька багатьох жителів Донецької області, які закордонного паспорта не мають, а до сусідньої країни навідується постійно переважно на заробітки. Тому й виникли черги на отримання нових документів в усіх містах і райцентрах. За неофіційною інформацією співробітника одного з підрозділів Державної міграційної служби Олександра Запорожця, кількість заявників у місті Курахове зростає вдвічі, значна частина з них — громадяни з невідконтрольними територіями.

У сусідньому Вугледарі поширюються чутки про ймовірне закриття однієї з найбільших шахт регіону «Південнодонбаської» №1, де працюють дві з половиною тисячі гірників. Куди потім подітися більшості з цих людей працездатного віку, якщо в області роботу для шахтарів знайти проблематично? Адаже є лише кілька шахт, де добре платять, а більшість вуглевидобувних підприємств очікує закриття. Подією, що в передчутті неминучого безробіття люди звільняються і вирушають у Польщу й Чехію, в Росію рідше, бо шахтарів там не потребують.

А ось кому раді в сусідній державі, то це кваліфікованим машинобудівникам. Як пояснює інженер із Краматорська Олег Максименко, в його рідному місті чимало фахівців їздить працювати в Росію, а дехто там і лишився, бо їм навіть квартири дали.

«На найбільшому заводі міста кваліфікований інженер одержує 7—8 тисяч гривень, але хіба можна прожити на ці гроші? Тому і їдуть», — розмірковує Олег.

Але якщо у Краматорську кілька заводів ще якось тримаються на плаву, то в Слов'янську та Костянтинівці більшість великих підприємств фактично не працює. Тому й обирають люди заробітчанську долю на чужині, бо вдома обирати немає з чого. За офіційними даними, кількість безробітного населення в Донецькій області у першому півріччі 2019-го становила 118,7 тисячі осіб, рівень безробіття сягнув 13,6%. А роботодавці заявили лише про 3,2 тисячі вакансій.

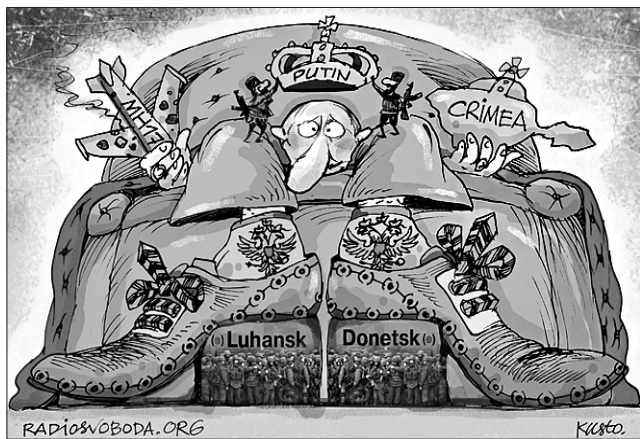
За інформацією обласного центру зайнятості, серед тих, хто шукає роботу, найбільше — 30% — працівники сфери торгівлі й послуг, робітники з обслуговування, експлуатації та контролю за роботою технічного устаткування, складання машин тощо. Саме в цій категорії, на жаль, потенційні власники паспортів для виїзду за кордон.

А тим часом місцева влада розводить руками: на створення нових робочих місць потрібні значні кошти, а де їх узяти? Децентралізація начебто дала можливості для розвитку, і на Донеччині є в окремих ОТГ певні успіхи, але на місцях із тривогою очікують від законодавців новацій, які можуть пригальмувати втілення розпочатих проєктів. Обласна влада ухвалює стратегію розвитку краю, але ж її реалізують не зараз. До того ж протягом останніх п'яти років у центральній владі були можливості для започаткування підконтрольній території області хоч одного значного інвестиційного проєкту, але не склалося. Відклали до кращих часів.

А наші співвітчизники жити достойно воліють сьогодні, і ніхто їх на шляху виживання чи поліпшення добробуту не зупинить. Інша річ, що масовий виїзд населення неминуче призведе до занепаду власних територій та інших негативних наслідків. І про це треба говорити на державному рівні із залученням фахівців, зацікавлених у зміцненні й розвитку власної держави.

Ще рік-два тому громадські активісти били на сполох через засилля реклами перевізників, які ледь не з кожного міста Донеччини кілька разів на тиждень відправляють автобуси до Москви та інших російських міст, але згодом змирилися: не можна обмежити те, що має поїти.

Паспортний ажіотаж незабаром закінчиться, але одну з проблем, що гальмують наш розвиток, заробітчани не вивезуть із країни.

У Брюсселі обговорять перебіг асоціації з ЄС

Оксана КРАМАРЧУК
для «Урядового кур'єра»

ЄВРОІНТЕГРАЦІЯ. 28 січня в бельгійській столиці відбудеться засідання Ради асоціації Україна — ЄС, де обговорюватимуть перебіг реформ у нашій країні. «На засіданні розглядатимуть імплементацію Угоди про асоціацію між Україною та ЄС і події, пов'язані із суверенітетом і територіальною цілісністю України», — йдеться у повідомленні пресслужби Ради ЄС для «УК».

Це буде перша Рада асоціації під головуванням Прем'єр-міністра Олександра Гончарука. Європейську делегацію очолюватиме високий представник ЄС із питань зовнішньої політики й політики безпеки Жозеп Боррель. У зустрічі братиме участь Єврокомісар з питань сусідства та розширення Олівер Варгей.

Як стало відомо «УК», засідання ради відбудеться за зачиненими дверима без участі представників ЗМІ. Проте планують, що після його завершення Олексій Гончарук та Жо-

зеп Боррель влаштують спільну пресконференцію.

Учасники засідання розглядатимуть виконання Угоди про асоціацію, акцентуючи на функціонуванні зони вільної торгівлі між Україною та ЄС у межах угоди. Переговори вестимуть і за іншими напрямками: перебіг політичних реформ, створення в галузі верховенства права, безпеки та економічної співпраці.

На зустрічі обговорять ситуацію на Донбасі та імплементацію мінських домовленостей, зокрема гуманітарні питання.

Українські та європейські чиновники ще раз наголосять на невизнанні анексії Криму Росією. До окремого блоку питань внесено співпрацю України та ЄС у межах «Східного партнерства» та регіональні питання.

Рада асоціації — орган, створений для контролю й моніторингу імплементації Угоди про асоціацію між Україною та ЄС у грудні 2014 року. До її складу входять члени українського уряду, представники Єврокомісії та Ради ЄС. Рада асоціації слугує майданчиком для політичного діалогу Києва і Брюсселя.

ПОДІЇ ТА КОМЕНТАРІ

ДОКУМЕНТИ

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про призначення судді

Відповідно до частини п'ятої статті 126, частини першої статті 128 та підпункту 2 пункту 16¹ розділу XV «Перехідні положення» Конституції України **ПОСТАНОВЛЯЮ:**
1. Призначити ІЩУКА Ігоря Олександровича на посаду судді окружного адміністративного суду міста Києва.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
20 січня 2020 року
№ 17/2020

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 18 грудня 2019 р. № 1285-р
Київ

Про зміну складу Комісії з питань вищого корпусу державної служби

Ввести до складу Комісії з питань вищого корпусу державної служби, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 28 жовтня 2019 р. № 1006 — із змінами, внесеними розпорядженням Кабінету Міністрів України від 6 листопада 2019 р. № 1031, Зволинського Олексія Володимировича — директора з моніторингу ринку праці громадської організації «Всеукраїнська асоціація консультантів з управління», вивівши з її складу Кабузенка Ігоря Володимировича.

Прем'єр-міністр України О. ГОНЧАРУК

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 18 грудня 2019 р. № 1309-р
Київ

Про зміни у складі наглядової ради акціонерного товариства «Українська залізниця»

1. Припинити достроково повноваження членів наглядової ради акціонерного товариства «Українська залізниця» Білака Е. Данієля та Мар'євича Костянтина Михайловича як представників держави.

2. Обрати членами наглядової ради акціонерного товариства «Українська залізниця» Журавльова Олега Сергійовича та Лещенка Сергія Анатолійовича як представників держави.

Уповноважити державного секретаря Міністерства інфраструктури Галушакка Андрія Едуардовича на підписання цивільно-правових договорів із зазначеними членами наглядової ради акціонерного товариства «Українська залізниця».

Прем'єр-міністр України О. ГОНЧАРУК

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 24 грудня 2019 р. № 1363-р
Київ

Про відпуск матеріальних цінностей із незнижуваного запасу державного матеріального резерву

1. У зв'язку з наближенням дати закінчення строку придатності матеріальних цінностей державного резерву дозволити Державному агентству резерву відпустити у порядку освіщення із незнижуваного запасу державного матеріального резерву 999,9 тони цукру.

Відпуск зазначених матеріальних цінностей проводиться шляхом їх реалізації на конкурсних засадах відповідно до Порядку реалізації матеріальних цінностей державного резерву, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 25 серпня 2004 р. № 1078 (Офіційний вісник України, 2004 р., № 34, ст. 2246; 2010 р., № 76, ст. 2692).

2. Державному агентству резерву здійснити у І кварталі 2020 р. придбання та закладення до державного резерву такої самої кількості матеріальних цінностей державного резерву, що відпущені згідно з пунктом 1 цього розпорядження.

3. Це розпорядження набирає чинності одночасно з набранням чинності постановою Верховної Ради України про його погодження.

Прем'єр-міністр України О. ГОНЧАРУК

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 27 грудня 2019 р. № 1373-р
Київ

Про передачу цілісного майнового комплексу державного підприємства по розповсюдженню періодичних видань «Преса» до сфери управління Міністерства інфраструктури

1. Передати цілісний майновий комплекс державного підприємства по розповсюдженню періодичних видань «Преса» (код згідно з ЄДРПОУ 25593685) із сфери управління Адміністрації Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації до сфери управління Міністерства інфраструктури.

2. У додатку 1 до розпорядження Кабінету Міністрів України від 21 березня 2011 р. № 265 «Питання управління Міністерством інфраструктури об'єктами державної власності» розділ «м. Київ» доповнити такою позицією:

«25593685 Державне підприємство по розповсюдженню періодичних видань «Преса» м. Київ, просп. Перемоги, 50».

Прем'єр-міністр України О. ГОНЧАРУК

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 27 грудня 2019 р. № 1395-р
Київ

Про призначення директора і заступника директора у Раді директорів Чорноморського банку торгівлі та розвитку

Призначити заступника Міністра розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства — Торгового представника України Качку Тараса Андрійовича директором і заступника Міністра фінансів з питань європейської інтеграції Гелетія Юрія Ігоровича заступником директора у Раді директорів Чорноморського банку торгівлі та розвитку, увільнивши від виконання цих обов'язків Пятницького Валерія Тезійовича та Лісовенка Віталія Васильовича.

Прем'єр-міністр України О. ГОНЧАРУК

Чому тріщить Дніпровський кліф

Олена ІВАШКО,
«Урядовий кур'єр»

Колись на північному березі Дніпро-Бузького лиману з'явилося містечко Ачі-Кале. Його назва з турецької перекладається як «фортеця біля моря». Так і є. Згодом у нашій транскрипції місто стали називати Ачаків, Очаків.

Нині Очаків — нетипове українське місто з неймовірною історією та можливостями, претензією стати курортом. Сюди щоліта приїжджають гості з дітьми з усієї України, щоб недорого оздоровитися на березі моря. Проте стати справжнім курортом Очакову постійно щось заважає. Передовсім дороги, рівень обслуговування, позиція влади. А тепер ще й зсуви.

І розверзлася земля

Ніхто досі не запропонував програми, яка б сприяла популяризації міста як курорту, що має вигідне географічне розташування. Однак нинішня обласна влада заявляє, що на туризм коштів не надаватиме. Та й не треба на туризм, який міг би з державницьким підходом у майбутньому давати дивіденди. Слід принаймні піклуватися про безпеку людей, які живуть, працюють і планують відпочивати на Очаківському узбережжі.

Нещодавно вздовж Дніпро-Бузького лиману стався до цього не бачений зсув. Новину підхопили всі ЗМІ. Насправді

видовище вражає. Відео нагадує декорації з фільмів жахів. Земля просто розверзлася.

Що ж сталося? Майже пів кілометра високих берегових схилів сповзли до моря, п'ять гектарів глиняного ґрунту зсунулися на пляж. Диво, сенсація, несподіванка?

Очаківці завжди жили на кручах, як називають типовий для цієї місцевості ландшафт, по-науковому, на кліфах. Тобто містяни й жителі передмістя завжди знали й усвідомлювали, що живуть на території, яка має властивість змінюватися.

Місцевість насправді мінялася. Мої добрі знайомі, які вже давно придбали ділянку під кемпінг, щороку спостерігали, що круча, на якій облаштовано місця відпочинку, обвалюється. Перебувати на краю цієї кручі — задоволення лише для екстремалів. Тож не раджу цього робити.

Рік у рік кліф, тобто круча, яка утворилася внаслідок геологічних процесів або руйнування берегової лінії під дією прибою, піддається впливу та руйнується. Природне явище неминуче. Слід або змиритися з цим, або підлаштовуватися.

Усе рухається, берег повзе

Дніпровський кліф (а це ділянка в місті Очаків, де з'єднуються Дніпро-Бузький лиман і Чорне море) надзвичайно активний. Високі береги щороку піддаються руй-

нації, на рік зменшуються на 30—50 сантиметрів.

«Очаківське узбережжя активно забудовують, — розповідає еколог Олег Деркач. — З одного боку, тут суцільна розораність берегів, немає берегових явищ, нічого дивного немає. З іншого — околиці Очакова й саме місто не мають змоги гасити енергію морських хвиль. Берег повзе. Там багато років накопичувалася критична маса, і вона під тиском породи, а саме глини, вичавила з себе».

Олег Михайлович розповів про історію 15-річної давності. Тоді він з імовірними інвесторами облетів усе очаківське узбережжя. Ті подивилися на нашу красу, порадили, але відмовилися вкладати кошти. Водозабезпечення, берегоукріплення немає, берег активно рухається. Самі проблеми. Поїхали ні з чим — дуже ризикована інвестиція.

— Уявіть: доки береги активні, руйнуються хвилями моря, все обвалюватиметься. Звісно, можна протистояти природним явищам, впроваджувати заходи з укріплення берегів, інші. Можна зменшити антропогенне навантаження. Однак не можемо не констатувати, що за часів давньогрецької держави Ольвія, а це 2,5 тисячі років тому, рівень води Чорного моря був на 5—7 метрів нижчий, ніж нині. Переконалий, що потрібно розробити берегоукріплювальні заходи. Якщо цього не вчинити, може-

мо мати великі проблеми з безпекою для людей.

Чи можна врятуватися

Думку еколога поділяє місцева активістка Наталія Заборова. Вона вважає, що слід провести масштабне дослідження ґрунту і акваторії.

«Слід звернутися до спеціалізованих геодезичних інститутів, щоб зрозуміти, які процеси відбуваються у морських глибинах, — зазначає Наталія. — Наші хлопці-рибалки розуміють і знають, де утворилися нові бархани під водою. Варто, щоб приїхали фахівці з геодезії та класифікували ситуацію. Звісно, допоможемо».

Боротися з проблемою чи підлаштовуватися — складний вибір. Є ще варіант: можна влаштувати екстремальний туризм. Народ уже масово їде селфитися на тлі зсуву. Чудово! Самогубці, екстремали, просто любители адреналіну нехай собі їдуть. Щоправда, після того, як проїдуть очаківськими дорогами, більшого екстриму може і не забажатися.

Насамкінець. Як стало відомо, в Очаківській міській раді ухвалили рішення про встановлення попереджувальних табличок вздовж небезпечної берегової зони з надписом «Обережно». Імовірно, за бюджетні кошти.

Насправді ж в Очакові багато що тріщить по швах. І нинішня розверзла земля — лише натяк на те, що слід усе латати.

Останній справжній солдат

ВТРАТИ. На 97-му році життя помер один із найстаріших письменників України Вадим Пеунов

Фото з сайту donoda.gov.ua

нагадуванням про юність в окопах є ордени Червоної Зірки та Вітчизняної війни, медаль «За відвагу» та інші.

А у літературу колишній солдат і випускник факультету журналістики Львівського державного університету стрімко увійшов з гостросюжетною повістю «Остання справа Коршуна». Книжка мала величезний успіх серед читачів, перевидавалася кілька разів, а молодий письменник готував уже нові твори. Збираючи матеріали для повістей і романів, він встиг попрацювати в Донецьку журналістом у газеті й на телебаченні, далі був прохідником на одній із місцевих шахт. Але, як і раніше, справжнім покликанням була література: за роки своєї творчої діяльності Вадим Пеунов написав і видав по-

що і мешкати у сусідній Луганщині на території, контрольованій українською владою. Причому це була не перша війна у його довгій біографії: у 1941 році пішов на фронт буквально зі шкільної партії. Брав участь у боях під Сталінградом та під час звільнення Києва:

Павло КУЩ,
«Урядовий кур'єр»

Зовсім недавно під час нашої телефонної розмови, як тепер з'ясувалося, на жаль останньої, він гірко нарікав, що майже повністю втратив зір. Казав про це з неабияким боєм, бо саме працював над черговим романом. Та він, виявляється, не відклав роботу. Ні! Просто відтепер вже не сам писав, а тільки диктував дружині отой свій останній художній твір...

Так, найстаріший письменник Донеччини Вадим Пеунов, попри поважний вік та хвороби, продовжував працювати майже до останнього свого дня. І це при тому, що у 2014-му після окупації Донецька змушений був залишити рідний дім, архіви, частину книг то-

над 70 книг! Причому радючи кожній літературній «дитині», яку брав у руки, він зазвичай розповідав про твір, над яким вже працює і обов'язково ділився планами про чергову книжку.

Заслужений працівник культури України, кавалер ордена князя Ярослава Мудрого V ступеня, повний кавалер ордена «За мужність», Почесний громадянин Донецька...Це далеко не повний список нагород і відзнак Вадима Костянтиновича за його великий внесок у розвиток літератури, активну громадську діяльність та патріотичне виховання молоді. Але найбільшою нагородою для письменника були і залишаються позитивні відгуки читачів, яких ніколи не бракувало після виходу у світ його чергової книжки.

ОРИЄНТИР

ДОКУМЕНТИ	КОМЕНТАРІ	КОНСУЛЬТАЦІЇ	РЕКЛАМА
-----------	-----------	--------------	---------

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо конфіскації незаконних активів осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, і покарання за набуття таких активів

Верховна Рада України **ПОСТАНОВЛЯЄ**:

І. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У статті 36 Кодексу законів про працю України (Відомості Верховної Ради УРСР, 1971 р., додаток до № 50, ст. 375):

частину першу доповнити пунктом 7³ такого змісту:

«7³) набрання законної сили рішенням суду про визнання необґрунтованими активів та їх стягнення в дохід держави стосовно особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, у передбачених статтею 290 Цивільного процесуального кодексу України випадках»;

у частині другій слова і цифри «пунктами 7 і 7³» замінити словами і цифрами «пунктами 7, 7¹ і 7³».

2. У Кримінальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 25—26, ст. 131):

1) в абзацах першому та другому пункту 1 примітки до статті 364 цифри «368²» замінити цифрами «368³»;

2) у пункті 2 та абзаці першому пункту 3 примітки до статті 368 цифри «368²» замінити цифрами «368³»;

3) доповнити статтею 368⁵ такого змісту:

«Стаття 368⁵. Незаконне збагачення

1. Набуття особою, уповноваженою на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, активів, вартість яких більше ніж на шість тисяч п'ятсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян перевищує її законні доходи, — карається позбавленням волі на строк від п'яти до десяти років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.

Примітка. 1. Особами, уповноваженими на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, є особи, зазначені у пункті 1 частини першої статті 3 Закону України «Про запобігання корупції».

2. Під набуттям активів слід розуміти набуття їх особою, уповноваженою на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, у власність, а також набуття активів у власність іншою фізичною або юридичною особою, якщо доведено, що таке набуття було здійснено за дорученням особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, або що особа, уповноважена на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, може прямо чи опосередковано вчиняти щодо таких активів дії, тожотні за змістом здійсненню права розпорядження ними.

3. Під активами слід розуміти грошові кошти (у тому числі готівкові кошти, кошти, що перебувають на банківських рахунках чи на зберіганні в банках або інших фінансових установах), інше майно, майнові права, нематеріальні активи, у тому числі криптовалюти, обсяг зменшення фінансових зобов'язань, а також роботи чи послуги, надані особі, уповноваженій на виконання функцій держави або місцевого самоврядування.

4. Під законними доходами особи слід розуміти доходи, правомірно отримані особою із законних джерел, зокрема визначених пунктами 7 і 8 частини першої статті 46 Закону України «Про запобігання корупції».

5. При визначенні різниці між вартістю набутих активів та законними доходами не враховуються активи, які є предметом провадження у справах про визнання активів необґрунтованими та їх стягнення в дохід держави, а також активи, стягнуті в дохід держави в рамках такого провадження».

3. У Цивільному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 40—44, ст. 356):

1) статтю 258 доповнити частиною п'ятою такого змісту:

«5. Позовна давність у чотири роки застосовується за вимогами про визнання необґрунтованими активів та їх стягнення в дохід держави»;

2) статтю 261 після частини шостої доповнити новою частиною такого змісту:

«7. Перебіг позовної давності за вимогами про визнання необґрунтованими активів та їх стягнення в дохід держави починається від дня набуття оспорюваних активів відповідачем».

У зв'язку з цим частину сьому вважати частиною восьмою;

3) частину другу статті 328 викласти в такій редакції:

«2. Право власності вважається набутим правомірно, якщо інше прямо не випливає із закону або незаконність набуття права власності чи необґрунтованість активів, які перебувають у власності, не встановлені судом»;

4) частину першу статті 346 доповнити пунктом 12 такого змісту:

«12) визнання необґрунтованими активів та їх стягнення в дохід держави».

4. У Кримінальному процесуальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., №№ 9—13, ст. 88):

1) доповнити статтею 88¹ такого змісту:

«Стаття 88¹. Недопустимість доказів, отриманих у справах про визнання необґрунтованими активів та їх стягнення в дохід держави

1. Докази, отримані від відповідача у позовному провадженні у справах про визнання необґрунтованими активів та їх стягнення в дохід держави, не можуть бути використані на підтвердження винуватості підозрюваного, обвинуваченого у вчиненні кримінальних правопорушень»;

2) в абзаці першому частини п'ятої статті 216 цифри «368²» замінити цифрами «368³».

5. Частину третю статті 106 Кодексу цивільного захисту України (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 34—35, ст. 458) викласти в такій редакції:

«3. Контракт припиняється (розривається), а особи начальницького складу звільняються із служби цивільного захисту також у зв'язку з набранням законної сили судовим рішенням, відповідно до якого особу притягнуто до відповідальності за адміністративне правопорушення, пов'язане з корупцією, а також рішенням суду про визнання активів особи або активів, набутих за її дорученням іншими особами або в інших передбачених статтею 290 Цивільного процесуального кодексу України випадках, необґрунтованими та їх стягнення в дохід держави».

6. У Цивільному процесуальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 48, ст. 436):

1) у статті 23:

у частині першій слова «частинами другою та третьою» замінити словами «частинами другою — четвертою»;

доповнити частиною четвертою такого змісту:

«4. Справи про визнання необґрунтованими активів та їх стягнення в дохід держави розглядаються Вищим антикорупційним судом»;

2) статтю 24 доповнити частиною третьою такого змісту:

«3. Справи про визнання необґрунтованими активів та їх стягнення в дохід держави в апеляційному порядку переглядаються Апеляційною палатою Вищого антикорупційного суду»;

3) статтю 26 доповнити частиною третьою такого змісту:

«3. У справах про визнання необґрунтованими активів та їх стягнення в дохід держави, у яких відповідачем є суддя чи працівник апарату Вищого антикорупційного суду, таке провадження у першій інстанції здійснює місцевий суд, у межах територіальної юрисдикції якого знаходиться Вищий антикорупційний суд, а ухвалені судові рішення оскаржуються в апеляційному порядку до суду апеляційної інстанції, у межах апеляційного округу якого (території, на яку поширюються повноваження відповідного апеляційного суду) знаходиться місцевий суд, який ухвалив судове рішення, що оскаржується»;

4) частину першу статті 34 доповнити абзацом другим такого змісту:

«Справи про визнання необґрунтованими активів та їх стягнення в дохід держави розглядаються колегіально Вищим антикорупційним судом у складі трьох суддів»;

5) частину другу статті 81 доповнити абзацом другим такого змісту:

«У справах про визнання необґрунтованими активів та їх стягнення в дохід держави позивач зобов'язаний навести у позові фактичні дані, які підтверджують зв'язок активів з особою, уповноваженою на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, та їх необґрунтованість, тобто наявність визначеної частиною другою статті 290 цього Кодексу різниці між вартістю таких активів та законними доходами такої особи. У разі визнання судом достатньої доведеності зазначених фактів на під-

ставі поданих позивачем доказів спростування необґрунтованості активів покладатись на відповідача»;

6) статтю 89 доповнити частиною четвертою такого змісту:

«4. У справах про визнання необґрунтованими активів та їх стягнення в дохід держави суд виносить рішення на користь тієї сторони, сукупність доказів якої є більш переконливою порівняно з сукупністю доказів іншої сторони»;

7) частину четверту статті 116 доповнити абзацом другим такого змісту:

«Забезпечення доказів у справах про визнання необґрунтованими активів та їх стягнення в дохід держави здійснюється Вищим антикорупційним судом за заявою прокурора Спеціалізованої антикорупційної прокуратури, а у випадках, передбачених законом, — також за заявою прокурора Генеральної прокуратури України»;

8) частину першу статті 150 доповнити пунктом 1¹ такого змісту:

«1¹) накладенням арешту на активи, які є предметом спору, чи інші активи відповідача, які відповідають їх вартості, у справах про визнання необґрунтованими активів та їх стягнення в дохід держави»;

9) статтю 151 після частини другої доповнити новою частиною такого змісту:

«3. У заяві про забезпечення позову шляхом накладення арешту на активи, які є предметом спору у справі про визнання необґрунтованими активів та їх стягнення в дохід держави, мають бути наведені у достатньому обсязі дані, які дають змогу вважати активи необґрунтованими, а у заяві про забезпечення позову шляхом накладення арешту на інші активи відповідача, які відповідають вартості активів, які є предметом спору, — також обґрунтування неможливості накладення арешту саме на оспорювані активи. Якщо у такій заяві про забезпечення позову порушується питання про її розгляд без повідомлення відповідача, у ній також має бути наведено належне обґрунтування такої необхідності».

У зв'язку з цим частини третю — шосту вважати відповідно частинами четвертою — сьомою;

10) у статті 153:

частину першу доповнити словами «крім випадків, передбачених частиною п'ятою цієї статті»;

після частини четвертої доповнити новою частиною такого змісту:

«5. Заява про забезпечення позову шляхом накладення арешту на активи, які є предметом спору у справі про визнання необґрунтованими активів та їх стягнення в дохід держави, чи на інші активи відповідача, які відповідають вартості оспорюваних активів, розглядається судом не пізніше трьох днів з дня її надходження у судовому засіданні з повідомленням сторін. Суд може прийняти рішення про розгляд такої заяви без повідомлення відповідача, у разі якщо позивач у заяві наведе у достатньому обсязі дані про те, що внаслідок такого повідомлення ефективність заходу забезпечення позову може бути поставлена під загрозу.

Суд може прийняти рішення про накладення арешту на активи, які є предметом спору у справі про визнання необґрунтованими активів та їх стягнення в дохід держави, чи на інші активи відповідача, які відповідають вартості оспорюваних активів, із заборотою користування у виняткових випадках з метою забезпечення збереження таких активів та їх економічної вартості.

Активи, вартість яких дорівнює або перевищує 200 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої на 1 січня відповідного року, які є предметом спору у справі про визнання необґрунтованими активів та їх стягнення в дохід держави і на які накладено арешт із заборотою користування, передаються за письмовою згодою власника, а в разі її відсутності — судом Національному агентству України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів, для здійснення визначених законом заходів з управління ними. Суд зобов'язаний розглянути зазначене питання у судовому засіданні з повідомленням відповідача».

У зв'язку з цим частини п'яту — одинадцятую вважати відповідно частинами шостою — дванадцятою;

11) частину восьму статті 272 доповнити абзацом другим такого змісту:

«Копія судового рішення про визнання необґрунтованими активів та їх стягнення в дохід держави, яке набрало законної сили, також надсилається судом відповідному державному органу, органу місцевого самоврядування, керівникові підприємства, установи чи організації, державному чи виборному органу, уповноваженому на прийняття рішення щодо звільнення або припинення повноважень особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, якої стосується відповідне судове рішення про визнання необґрунтованими активів та їх стягнення в дохід держави»;

12) назву глави 12 розділу III викласти в такій редакції:

«Глава 12. Особливості позовного провадження у справах про визнання необґрунтованими активів та їх стягнення в дохід держави»;

13) статтю 290 викласти в такій редакції:

«Стаття 290. Пред'явлення позову про визнання необґрунтованими активів та їх стягнення в дохід держави

1. Позов про визнання необґрунтованими активів та їх стягнення в дохід держави подається та представництво держави в суді здійснюється прокурором Спеціалізованої антикорупційної прокуратури. У справах про визнання необґрунтованими активів та їх стягнення в дохід держави щодо активів працівника Національного антикорупційного бюро України, прокурора Спеціалізованої антикорупційної прокуратури чи активів, набутих іншими особами в передбачених цією статтею випадках, звернення до суду та представництво держави в суді здійснюється прокурорами Генеральної прокуратури України за дорученням Генерального прокурора.

2. Позов пред'являється щодо:

активів, набутих після дня набрання чинності Законом України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо конфіскації незаконних активів осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, і покарання за набуття таких активів», якщо різниця між їх вартістю і законними доходами особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, у п'ятсот і більше разів перевищує розмір прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом на день набрання чинності зазначеним Законом, але не перевищує межу, встановлену статтею 368⁵ Кримінального кодексу України;

активів, набутих після дня набрання чинності Законом України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо конфіскації незаконних активів осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, і покарання за набуття таких активів», якщо різниця між їх вартістю і законними доходами особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, у п'ятсот і більше разів перевищує розмір прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом на день набрання чинності зазначеним Законом, а кримінальне провадження за статтею 368⁵ Кримінального кодексу України, предметом злочину в якому були ці активи, закрите на підставі пунктів 3, 4, 5, 8, 10 частини першої статті 284 Кримінального процесуального кодексу України і відповідне рішення набуло статусу остаточного;

доходів, отриманих від активів, зазначених в абзацах другому та третьому цієї частини.

3. Для визначення вартості активів, зазначених у частині другій цієї статті, застосовується вартість їх набуття, а у разі їх набуття безоплатно чи за ціною, нижчою за мінімальну ринкову, мінімальна ринкова вартість таких або аналогічних активів на дату набуття.

4. Позов про визнання необґрунтованими активів та їх стягнення в дохід держави може бути пред'явлено до особи, яка, будучи особою, уповноваженою на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, набула у власність активи, зазначені у частині другій цієї статті, та/або до іншої фізичної чи юридичної особи, яка набула у власність такі активи за дорученням особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, або якщо особа, уповноважена на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, може прямо чи опосередковано вчиняти щодо таких активів дії, тожотні за змістом здійсненню права розпорядження ними.

5. Національне антикорупційне бюро України та Спеціалізована антикорупційна прокуратура, а у визначених законом випадках — Державне бюро розслідувань та Генеральна прокуратура України — вживають заходів щодо виявлення необґрунтованих активів та збору доказів їх необґрунтованості.

6. При визначенні різниці між вартістю набутих активів і законними доходами відповідача до частини другої цієї статті не враховуються активи, враховані при кваліфікації діяння у триваючому кримінальному провадженні за статтею 368⁵ Кримінального кодексу України, у рішенні про закриття кримінального провадження, крім випадків його закриття на підставі пунктів 3, 4, 5, 8, 10 частини першої статті 284 Кримінального процесуального кодексу України, або у вероку суду за зазначеною статтею Кримінального кодексу України, які набрали законної сили.

7. У разі якщо ухвалення судового рішення щодо визнання необґрунтованими активів та їх стягнення в дохід держави може вплинути на права та обов'язки третіх осіб щодо таких активів, позивач зобов'язаний одночасно з пред'явленням позову повідомити про це таких третіх осіб і подати до суду заяву про залучення їх до участі у справі як третіх осіб, які не заявляють самостійної вимоги щодо предмета спору. До

такої заяви мають бути додані докази про направлення копій заяви особам, про залучення яких як третіх осіб подана заява.

8. Для цілей цієї глави:

1) термін «активи» означає грошові кошти (у тому числі готівкові кошти, кошти, що перебувають на банківських рахунках чи на зберіганні в банках або інших фінансових установах), інше майно, майнові права, нематеріальні активи, у тому числі криптовалюти, обсяг зменшення фінансових зобов'язань, а також роботи чи послуги, надані особі, уповноваженій на виконання функцій держави чи місцевого самоврядування;

2) під «набуттям активів» слід розуміти набуття активів особою, уповноваженою на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, у власність, а також набуття активів у власність іншою фізичною або юридичною особою, якщо доведено, що таке набуття було здійснено за дорученням особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, або що особа, уповноважена на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, може прямо чи опосередковано вчиняти щодо таких активів дії, тожотні за змістом здійсненню права розпорядження ними;

3) особами, уповноваженими на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, є особи, зазначені у пункті 1 частини першої статті 3 Закону України «Про запобігання корупції»;

4) працівниками Національного антикорупційного бюро України є Директор бюро, його перший заступник, заступник, особи начальницького складу та державні службовці Національного антикорупційного бюро України;

5) термін «законні доходи» означає доходи, правомірно отримані особою із законних джерел, зокрема джерел, визначених пунктами 7 і 8 частини першої статті 46 Закону України «Про запобігання корупції»;

14) у частині першій статті 291 слова «на законній підставі» замінити словами «за рахунок законних доходів»;

15) у статті 292:

частину третю доповнити словами «або стягнення звертається на інші активи відповідача, які відповідають вартості необґрунтованих активів»;

частину четверту викласти в такій редакції:

«4. Стягнення в дохід держави активів, визнаних судом необґрунтованими, або інших активів відповідача, які відповідають вартості необґрунтованих активів, здійснюється в порядку, встановленому Законом України, «Про виконання провадження», крім випадків здійснення такого стягнення в порядку, встановленому Законом України «Про Національне агентство України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів»;

16) частину першу статті 351 доповнити абзацом другим такого змісту:

«Судом апеляційної інстанції у справах про визнання необґрунтованими активів та їх стягнення в дохід держави є Апеляційна палата Вищого антикорупційного суду, крім випадків, передбачених частиною третьою статті 26 цього Кодексу».

7. У Законі України «Про місцеве самоврядування в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 24, ст. 170 із наступними змінами):

1) частину першу статті 79 доповнити пунктом 3² такого змісту:

«3²) набрання законної сили рішенням суду про визнання його активів або активів, набутих за його дорученням іншими особами або в інших передбачених статтею 290 Цивільного процесуального кодексу України випадках, необґрунтованими та їх стягнення в дохід держави»;

2) частину першу статті 79¹ доповнити пунктом 5¹ такого змісту:

«5¹) набрання законної сили рішенням суду про визнання його активів або активів, набутих за його дорученням іншими особами або в інших передбачених статтею 290 Цивільного процесуального кодексу України випадках, необґрунтованими та їх стягнення в дохід держави».

8. Частину першу статті 9 Закону України «Про Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини» (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., № 20, ст. 99) доповнити пунктом 6 такого змісту:

«6) набрання законної сили рішенням суду про визнання активів Уповноваженого або активів, набутих за його дорученням іншими особами або в інших передбачених статтею 290 Цивільного процесуального кодексу України випадках, необґрунтованими та їх стягнення в дохід держави».

9. У статті 62 Закону України «Про банки і банківську діяльність» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 5—6, ст. 30 із наступними змінами):

частину першу доповнити пунктами 3¹ і 3² такого змісту:

«3¹) органом прокуратури України. Державному бюро розслідувань, Національному антикорупційному бюро України у справах щодо виявлення необґрунтованих активів та збору доказів їх необґрунтованості в межах їх компетенції — на їх письмову вимогу щодо операцій за рахунками конкретної юридичної особи, фізичної особи — суб'єкта підприємницької діяльності або фізичної особи за конкретний проміжок часу із зазначенням контрагентів;

3²) Національному антикорупційному бюро України в межах його компетенції, у тому числі у справах щодо виявлення необґрунтованих активів та збору доказів їх необґрунтованості, — на його письмову вимогу щодо рахунків, вкладів, правочинів, операцій за рахунками або без відкриття рахунків конкретної юридичної особи, фізичної особи — суб'єкта підприємницької діяльності або фізичної особи за конкретний проміжок часу із зазначенням контрагентів»;

частини другу, четверту і одинадцятую викласти в такій редакції:

«Вимога відповідного державного органу на отримання інформації, яка містить банківську таємницю, повинна:

1) бути викладена на бланку державного органу встановленої форми або надіслана в електронному вигляді;

2) бути надана за підписом керівника державного органу (чи його заступника), скріпленого гербовою печаткою, або бути завіреною кваліфікованим електронним підписом керівника державного органу (чи його заступника);

3) містити передбачені цим Законом підстави для отримання цієї інформації;

4) містити посилання на норми закону, відповідно до яких державний орган має право на отримання такої інформації»;

«Банку забороняється надавати інформацію про клієнтів іншого банку, навіть якщо їхні імена зазначені у документах, угодах та операціях клієнта, крім випадків, коли така інформація надається відповідно до вимог пункту 3, 3¹ та 3² частини першої цієї статті»;

«Національний банк України розкриває інформацію про банк чи пов'язаних із банком осіб, що збирається під час проведення банківського нагляду і становить банківську таємницю, на письмову вимогу органів державної влади, уповноважених здійснювати досудове розслідування, в разі виявлення порушення законодавства, що містить ознаки кримінального правопорушення, а також у справах щодо виявлення необґрунтованих активів та збору доказів їх необґрунтованості»;

перше речення частини тринадцятої доповнити словами «а також на письмову вимогу органів державної влади, уповноважених здійснювати досудове розслідування, в разі виявлення порушення законодавства, що містить ознаки кримінального правопорушення, а також у справах щодо виявлення необґрунтованих активів та збору доказів їх необґрунтованості».

10. Частину третю статті 20 Закону України «Про службу в органах місцевого самоврядування» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 33, ст. 175; 2013 р., № 14, ст. 89) викласти в такій редакції:

«Посадові особи місцевого самоврядування, крім посадових осіб, зазначених у частині другій цієї статті, яких притягнуто до відповідальності за корупційні правопорушення або стосовно яких набрало законної сили рішення суду щодо визнання їх активів або активів, набутих за їх дорученням іншими особами або в інших передбачених статтею 290 Цивільного процесуального кодексу України випадках, необґрунтованими та їх стягнення в дохід держави, підлягають звільненню з посади у порядку, визначеному Законом України «Про місцеве самоврядування в Україні».

11. Частину першу статті 5 Закону України «Про статус депутатів місцевих рад» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 40, ст. 290; 2010 р., № 35—3

ОРІЄНТИР № 2

«н) у зв'язку з набранням законної сили судовим рішенням про визнання активів військовослужбовця чи активів, набутих за його дорученням іншими особами або в інших передбачених статтею 290 Цивільного процесуального кодексу України випадках, необгрунтованими та їх стягнення в дохід держави»;

пункт 2 доповнити підпунктом «л» такого змісту:

«л) у зв'язку з набранням законної сили судовим рішенням про визнання активів військовослужбовця чи активів, набутих за його дорученням іншими особами або в інших передбачених статтею 290 Цивільного процесуального кодексу України випадках, необгрунтованими та їх стягнення в дохід держави»;

у частині шостій:

пункт 1 доповнити підпунктом «і» такого змісту:

«і) у зв'язку з набранням законної сили судовим рішенням про визнання активів військовослужбовця чи активів, набутих за його дорученням іншими особами або в інших передбачених статтею 290 Цивільного процесуального кодексу України випадках, необгрунтованими та їх стягнення в дохід держави»;

пункт 2 доповнити підпунктом «и» такого змісту:

«и) у зв'язку з набранням законної сили судовим рішенням про визнання активів військовослужбовця чи активів, набутих за його дорученням іншими особами або в інших передбачених статтею 290 Цивільного процесуального кодексу України випадках, необгрунтованими та їх стягнення в дохід держави».

15. Статтю другу статті 3 Закону України «Про судовий збір» (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 14, ст. 87 із наступними змінами) доповнити пунктом 17 такого змісту:

«17) позовної заяви у справах про визнання необгрунтованими активів та їх стягнення в дохід держави».

16. Частину четверту статті 45 Закону України «Про Кабінет Міністрів України» (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 13, ст. 222) викласти в такій редакції: «4. Члени Кабінету Міністрів України за вчинення корупційних правопорушень або порушення вимог до поведінки осіб, уповноважених на виконання функцій держави (заборона використання службового становища в особистих цілях, запобігання конфлікту інтересів тощо), а також у разі набрання законної сили рішенням суду про визнання їх активів чи активів, набутих за їх дорученням іншими особами або в інших передбачених статтею 290 Цивільного процесуального кодексу України випадках, необгрунтованими та їх стягнення в дохід держави звільняються Верховною Радою України в порядку, визначеному частиною першою статті 18 цього Закону».

17. У Законі України «Про Національне антикорупційне бюро України» (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 47, ст. 2051; 2015 р., № 17, ст. 118; 2018 р., № 36, ст. 272):

1) абзац другий частини першої статті 1 доповнити словами «а також вжиття інших передбачених законом заходів щодо протидії корупції»;

2) частину четверту статті 6 після абзацу чотирнадцятого доповнити новим абзацом такого змісту:

«13) набрання законної сили рішенням суду про визнання його активів чи активів, набутих за його дорученням іншими особами або в інших передбачених статтею 290 Цивільного процесуального кодексу України випадках, необгрунтованими та їх стягнення в дохід держави».

У зв'язку з цим абзац п'ятнадцятий вважати абзацом шістнадцятим;

3) частину першу статті 16 доповнити пунктами 10 і 11 такого змісту:

«10) вживає заходів щодо виявлення необгрунтованих активів та збору доказів їх необгрунтованості, надсилає Спеціалізованій антикорупційній прокуратурі матеріали для вирішення питання про пред'явлення позову про визнання необгрунтованими активів та їх стягнення в дохід держави»;

11) збирає і надсилає Спеціалізованій антикорупційній прокуратурі матеріали для вирішення питання про пред'явлення позову про визнання недійсними угод у випадках, передбачених законодавством України»;

4) у частині першій статті 17:

пункт 2 доповнити словами «або виявлення необгрунтованих активів та збору доказів їх необгрунтованості»;

абзац перший пункту 3 після слів «органіє місцевому самоврядуванню» доповнити словами «підприємств, установ, організацій»;

пункт 4 після слів «до підслідності Національного бюро» доповнити словами «або виявлення необгрунтованих активів та збору доказів їх необгрунтованості»;

пункт 17 після слів «досудового розслідування» доповнити словами «виявлення необгрунтованих активів та збору доказів їх необгрунтованості»;

5) у статті 19:

частину першу після слів «кримінальні правопорушення» доповнити словами «або необгрунтовані активи»;

частину другу після слів «повідомлення про кримінальні правопорушення» доповнити словами «або необгрунтовані активи»;

частину третю після слів «підслідності Національного бюро» доповнити словами «або про необгрунтовані активи»;

6) пункт 1 частини третьої статті 26 доповнити абзацом чотирнадцятим такого змісту:

«вартість виявлених активів з ознаками необгрунтованості, кількість направлених до прокуратури матеріалів для вирішення питання про пред'явлення позову про визнання необгрунтованими активів та їх стягнення в дохід держави, результати їх розгляду органами прокуратури та судом, у тому числі вартість необгрунтованих активів, стягнених у дохід держави».

18. У Законі України «Про запобігання корупції» (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 49, ст. 2056 із наступними змінами):

1) частину п'яту статті 5 після абзацу десятого доповнити новим абзацом такого змісту:

«10) набрання законної сили рішенням суду про визнання його активів або активів, набутих за його дорученням іншими особами або в інших передбачених статтею 290 Цивільного процесуального кодексу України випадках, необгрунтованими та їх стягнення в дохід держави».

У зв'язку з цим абзаци одинадцятий і дванадцятий вважати відповідно абзацами дванадцятим і тринадцятим;

2) частину першу статті 12 доповнити пунктом 10¹ такого змісту:

«10¹) у разі встановлення нм доказів того, що особа, уповноважена на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, набула необгрунтовані активи або що такі активи набула інша особа за її дорученням чи в інших передбачених статтею 290 Цивільного процесуального кодексу України випадках, — порушувати перед Спеціалізованою антикорупційною прокуратурою або у визначених законом випадках — перед Офісом Генерального прокурора питання щодо звернення до суду з позовом про визнання необгрунтованими активів та їх стягнення в дохід держави»;

3) статтю 48 доповнити частиною четвертою такого змісту:

«4. Проведення контролю та перевірки декларацій, а також рішення, прийняті за їхніми результатами, не перешкоджають проведенню досудового розслідування та судового провадження у порядку, передбаченому Кримінальним процесуальним кодексом України»;

4) статтю 50 доповнити частиною третьою такого змісту:

«3. У разі виявлення за результатами повної перевірки декларації ознак необгрунтованості активів Національним агентством надається можливість суб'єкту декларування протягом десяти робочих днів надати письмове пояснення за таким фактом із відповідними доказами. У разі ненадання суб'єктом декларування у зазначені строки письмового поясненн'я і доказів чи надання не в повному обсязі Національне агентство інформує про це Національне антикорупційне бюро України та Спеціалізовану антикорупційну прокуратуру»;

5) частину другу статті 65 доповнити абзацом другим такого змісту:

«Особа, уповноважена на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, стосовно якої набрало законної сили рішення суду про визнання необгрунтованими активів та їх стягнення в дохід держави, підлягає звільненню з посади в установленому законом порядку»;

6) статтю 69 викласти в такій редакції:

«Стаття 69. Вилучення незаконно набутих та необгрунтованих активів

1. Активи, набуті внаслідок вчинення корупційного правопорушення, підлягають конфіскації або спеціальній конфіскації за рішенням суду в установленому законом порядку.

2. Активи, щодо яких судом на підставі поданих доказів не встановлено, що вони або грошові кошти, необхідні для їх придбання, були набуті за рахунок законних доходів, є необгрунтованими і підлягають стягненню в дохід держави за рішенням суду в установленому законом порядку».

19. У Законі України «Про прокуратуру» (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 2—3, ст. 12 із наступними змінами):

— пункт 2 частини першої статті 2 доповнити словами і цифрами «та главою 12 розділу III Цивільного процесуального кодексу України»;

2) пункт 3 частини п'ятої статті 8 доповнити словами «а також представництво у межах своєї компетенції інтересів держави у справах про визнання необгрунтованими активів та їх стягнення в дохід держави»;

3) у статті 23:

у частині третій:

абзац другий доповнити словами «крім випадку, визначеного абзацом четвертим цієї частини»;

доповнити абзацом четвертим такого змісту:

«Представництво інтересів держави у суді у справах про визнання необгрунтованими активів та їх стягнення в дохід держави здійснюється прокурорами Спеціалізованої антикорупційної прокуратури, а у визначених законом випадках — прокурорами Офісу Генерального прокурора в порядку та на підставах, визначених Цивільним процесуальним кодексом України»;

абзац п'ятий частини четвертої після слів «представництва інтересів громадянина» доповнити словами «або представництва інтересів держави у справах про визнання необгрунтованими активів та їх стягнення в дохід держави»;

доповнити частиною восьмою такого змісту:

«8. З метою виявлення необгрунтованих активів та збору доказів їх необгрунтованості в межах своєї компетенції прокурор у порядку, визначеному законодавством, має прямий доступ до автоматизованих інформаційних і довідкових систем, реєстрів та банків даних, держателем (адміністратором) яких є державні органи або органи місцевого самоврядування.

Для визначення вартості активів з ознаками необгрунтованості в межах своєї компетенції прокурор може залучати на добровільній основі, у тому числі на договірних засадах, кваліфікованих спеціалістів та експертів, у тому числі іноземців, з будь-яких установ, організацій, контрольних і фінансових органів»;

4) у статті 24:

частину першу доповнити словами «прокурорам Спеціалізованої антикорупційної прокуратури»;

абзац перший частини третьої та частину четверту доповнити словами «керівнику, заступнику керівника, керівникам підрозділів Спеціалізованої антикорупційної прокуратури»;

5) частину першу статті 51 доповнити пунктом 3¹ такого змісту:

«3¹) набрання законної сили рішенням суду про визнання активів прокурора або активів, набутих за його дорученням іншими особами або в інших передбачених статтею 290 Цивільного процесуального кодексу України випадках, необгрунтованими та їх стягнення в дохід держави».

20. Частину сьому статті 20 Закону України «Про Рахункову палату» (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 36, ст. 360) після абзацу восьмого доповнити новим абзацом такого змісту:

«8) набрання законної сили рішенням суду про визнання його активів чи активів, набутих за його дорученням іншими особами або в інших передбачених статтею 290 Цивільного процесуального кодексу України випадках, необгрунтованими та їх стягнення в дохід держави».

У зв'язку з цим абзац дев'ятий вважати абзацом десятим.

21. Пункт 10 частини першої статті 77 Закону України «Про Національну поліцію» (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 40—41, ст. 379) доповнити словами і цифрами «а також рішенням суду про визнання його активів або активів, набутих за його дорученням іншими особами або в інших передбачених статтею 290 Цивільного процесуального кодексу України випадках, необгрунтованими та їх стягнення в дохід держави».

22. У Законі України «Про Національне агентство України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів» (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 1, ст. 2, № 11, ст. 129):

1) у частині першій статті 1:

пункт 1 викласти в такій редакції:

«1) активи — кошти, майно, майнові та інші права, на які може бути накладено або накладено арешт у кримінальному провадженні чи у справі про визнання необгрунтованими активів та їх стягнення в дохід держави або які конфісковані за рішенням суду у кримінальному провадженні чи стягнені за рішенням суду в дохід держави внаслідок визнання їх необгрунтованими»;

пункти 2 і 3 доповнити словами «чи у справі про визнання необгрунтованими активів та їх стягнення в дохід держави»;

пункт 4 викласти в такій редакції:

«4) управління активами — діяльність із володіння, користування та/або розпорядження активами, тобто забезпечення збереження активів, на які накладено арешт у кримінальному провадженні чи у справі про визнання необгрунтованими активів та їх стягнення в дохід держави, та їх економічної вартості або реалізація таких активів чи передача їх в управління відповідно до цього Закону, а також реалізація активів, конфіскованих у кримінальному провадженні чи стягнених за рішенням суду в дохід держави внаслідок визнання їх необгрунтованими»;

2) частину першу статті 2 викласти в такій редакції:

«1. Національне агентство України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів (далі — Національне агентство), є центральним органом виконавчої влади із спеціальним статусом, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері виявлення та розшуку активів, на які може бути накладено арешт у кримінальному провадженні чи у справі про визнання необгрунтованими активів та їх стягнення в дохід держави, та/або з управління активами, на які накладено арешт у кримінальному провадженні чи у справі про визнання необгрунтованими активів та їх стягнення в дохід держави або які конфісковано у кримінальному провадженні чи стягнено за рішенням суду в дохід держави внаслідок визнання їх необгрунтованими»;

3) пункт 2 частини першої статті 15 після слів «у кримінальному провадженні» доповнити словами «чи у справі про визнання необгрунтованими активів та їх стягнення в дохід держави»;

4) пункт 1 частини першої статті 16 доповнити словами «чи їх стягнення в дохід держави внаслідок визнання необгрунтованими активів»;

5) абзац перший частини першої статті 19 після слів «користуватися такими активами» доповнити словами «а також у позовному провадженні у справах про визнання необгрунтованими активів та їх стягнення в дохід держави із встановленням заборони користуватися такими активами»;

6) абзац перший частини першої статті 20 після слів «у кримінальному провадженні» доповнити словами «або у позовному провадженні у справах про визнання необгрунтованими активів та їх стягнення в дохід держави»;

7) частину четверту статті 23 викласти в такій редакції:

«4. Встановлені цим Законом правила управління активами, у тому числі щодо самостійного виконання Національним агентством судових рішень, поширюються на активи, які стягнуто в дохід держави в позовному провадженні у справах про визнання необгрунтованими активів та їх стягнення в дохід держави, особливості якого визначені главою 12 розділу III Цивільного процесуального кодексу України»;

8) у частині першій статті 25:

пункт 1 після слів «у кримінальному провадженні» доповнити словами «чи у справі про визнання необгрунтованими активів та їх стягнення в дохід держави»;

пункт 2 викласти в такій редакції:

«2) орган, слідчий якого розслідує (розслідував) відповідний злочин, прізвище та ініціали слідчого (слідчих); орган, яким пред'явлено позов про визнання необгрунтованими активів та їх стягнення в дохід держави; суд (назва суду, прізвища та ініціали суддів), який або слідчий суддя якого постановив ухвалу про арешт та/або скасування арешту відповідного майна або прав; прокуратуру, прокурор якої скасував арешт майна, прізвище та ініціали прокурора; суд, в якому здійснюється (здійснювався) розгляд у відповідному кримінальному провадженні чи у справі про визнання необгрунтованими активів та їх стягнення в дохід держави; номер кримінального провадження у Єдиному реєстрі досудових розслідувань; дані щодо особи підозрюваного, обвинуваченого»;

пункти 3 і 4 після слів «у кримінальному провадженні» доповнити словами «чи у справі про визнання необгрунтованими активів та їх стягнення в дохід держави»;

пункт 6 після слова «конфіскації» доповнити словами «чи стягнення в дохід держави».

23. Частину першу статті 84 Закону України «Про державну службу» (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 4, ст. 43; із змінами, внесеними законами України від 19 вересня 2019 року № 117-IX та від 2 жовтня 2019 року № 140-IX) доповнити пунктом 4¹ такого змісту:

«4¹) набрання законної сили рішенням суду щодо такого державного службовця про визнання його активів або активів, набутих за його дорученням іншими особами або в інших передбачених статтею 290 Цивільного процесуального кодексу України випадках, необгрунтованими та їх стягнення в дохід держави».

24. У Законі України «Про Державне бюро розслідувань» (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 6, ст. 55; 2019 р., № 22, ст. 84):

1) частину першу статті 6 доповнити пунктом 8¹ такого змісту:

«8¹) вживає заходів щодо виявлення необгрунтованих активів та збору доказів їх необгрунтованості у порядку та в межах компетенції, визначених законодавством»;

2) у частині першій статті 7:

доповнити пунктами 2¹ і 2² такого змісту:

«2¹) безоплатно одержують за письмовими запитами Директора Державного бюро розслідувань, його уповноваженого заступника, директорів територіальних органів Державного бюро розслідувань або їх уповноважених заступників інформацію, необхідну у справах щодо виявлення необгрунтованих активів та збору доказів їх необгрунтованості в межах компетенції Державного бюро розслідувань, у тому числі з автоматизованих інформаційних і довідкових систем, реєстрів та банків даних, держателем (адміністратором) яких є органи державної влади або органи місцевого самоврядування, зокрема інформацію з обмеженим доступом. Використання такої інформації здійснюється Державним бюро розслідувань з дотриманням законодавства про захист персональних даних. Суб'єкти, яким адресовано відповідний запит, зобов'язані протягом трьох днів, а в разі неможливості — не пізніше 10-денного строку, надати відповідну інформацію або повідомити про причини, що перешкоджають її наданню»;

2²) безоплатно одержують на підставі рішення Директора Державного бюро розслідувань або його уповноваженого заступника, погодженого з Генеральним прокурором або його уповноваженим заступником, від банків, депозитарних, фінансових та інших установ, підприємств та організацій незалежно від форми власності інформацію про операції із зазначеними даних про контрагентів, рахунки, вклади, правові чи фізичних осіб, фізичних осіб — підприємців та юридичних осіб, яка необхідна для виявлення необгрунтованих активів та збору доказів їх необгрунтованості в межах компетенції Державного бюро розслідувань»;

пункт 10 після слів «Державного бюро розслідувань» доповнити словами «або мають ознаки необгрунтованості та можуть бути стягнуті в дохід держави — в межах компетенції Державного бюро розслідувань»;

доповнити пунктом 11 такого змісту:

«11) залучають у межах компетенції на добровільній основі, у тому числі на договірних засадах, кваліфікованих спеціалістів та експертів, у тому числі іноземців, з будь-яких установ, організацій, контрольних і фінансових органів з метою визначення вартості активів з ознаками необгрунтованості»;

3) у статті 8:

назву після слів «про злочини» доповнити словами «або необгрунтовані доходи»; абзац перший частини першої після слів «підслідності Державного бюро розслідувань» доповнити словами «або необгрунтовані активи, виявлення яких належить до компетенції Державного бюро розслідувань»;

частину другу після слів «про злочини» доповнити словами «або про необгрунтовані активи»;

4) пункт 6 частини четвертої статті 10 доповнити словами і цифрами «а так само набрання законної сили рішенням суду про визнання його активів або активів, набутих за його дорученням іншими особами або в інших передбачених статтею 290 Цивільного процесуального кодексу України випадках, необгрунтованими та їх стягнення в дохід держави».

25. У Законі України «Про судоустрій і статус суддів» (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 31, ст. 545 із наступними змінами):

1) частину першу статті 97 доповнити пунктом 7 такого змісту:

«7) набрання законної сили рішенням суду про визнання його активів або активів, набутих за його дорученням іншими особами або в інших передбачених статтею 290 Цивільного процесуального кодексу України випадках, необгрунтованими та їх стягнення в дохід держави»;

2) доповнити статтею 122¹ такого змісту:

«Стаття 122¹. Припинення повноважень судді у зв'язку з набранням законної сили рішенням суду про визнання активів судді необгрунтованими та їх стягнення в дохід держави

1. Суд, який ухвалив рішення про визнання активів судді або активів, набутих за його дорученням іншими особами або в інших передбачених статтею 290 Цивільного процесуального кодексу України випадках, необгрунтованими та їх стягнення в дохід держави, негайно повідомляє про це Вищу раду правосуддя, Вищу кваліфікаційну комісію суддів України та Державну судову адміністрацію України.

2. Повноваження судді припиняються з дня набрання таким рішенням законної сили».

26. Частину першу статті 25 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 7—8, ст. 50) після абзацу сьомого доповнити новим абзацом такого змісту:

«7) набрання законної сили рішенням суду про визнання його активів або активів, набутих за його дорученням іншими особами або в інших передбачених статтею 290 Цивільного процесуального кодексу України випадках, необгрунтованими та їх стягнення в дохід держави».

У зв'язку з цим абзац восьмий вважати абзацом дев'ятим.

27. У Законі України «Про Вищий антикорупційний суд» (Відомості Верховної Ради України, 2018 р., № 24, ст. 212):

1) частину першу статті 3 доповнити словами «а також вирішення питання про визнання необгрунтованими активів та їх стягнення в дохід держави у випадках, передбачених законом, у порядку цивільного судочинства»;

2) у частині першій статті 4:

абзац другий доповнити словами «здійснює правосуддя як суд першої та апеляційної інстанції у справах про визнання необгрунтованими активів та їх стягнення в дохід держави в порядку цивільного судочинства»;

абзац третій після слів «практику у кримінальних» доповнити словами «та інших».

II. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ

31 жовтня 2019 року

№ 263-IX

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про верифікацію та моніторинг державних виплат

Цей Закон визначає правові та організаційні засади здійснення верифікації та моніторингу державних виплат в Україні.

Метою цього Закону є підвищення адресності державних виплат, сприяння розбудові системи соціального забезпечення, а також забезпечення ефективного використання бюджетних коштів.

Стаття 1. Визначення термінів

1. У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні:

1) верифікація — комплекс заходів щодо збору та перевірки достовірності інформації, що визначена законодавством для призначення, нарахування та/або здійснення державних виплат і впливає на визначення права на отримання та розмір таких виплат, а також виявлення невідповідності даних у автоматизованих інформаційних системах, реєстрах, базах даних;

2) державні виплати — пенсії, допомоги, пільги, субсидії, соціальні стипендії, інші виплати, що здійснюються за рахунок коштів державного, місцевих бюджетів, фондів загальнообов'язкового державного соціального і пенсійного страхування;

3) джерело інформації — автоматизовані інформаційні системи, реєстри, бази даних інформації про реципієнтів, отримані від суб'єктів надання інформації;

4

ОРІЄНТИР № 2

1) здійснення верифікації достовірності інформації, поданої реципієнтами під час призначення, нарахування та/або здійснення державних виплат, що впливає на визначення права на отримання та розмір державних виплат;
2) забезпечення функціонування інформаційно-аналітичної платформи електронної верифікації та моніторингу і забезпечення захисту інформації, що накопичується, обробляється та аналізується в цій платформі, відповідно до вимог законодавства;

3) проведення моніторингу державних виплат, що здійснюють відповідні органи, стосовно кожного реципієнта;
4) узагальнення практики застосування законодавства з питань державних виплат, розроблення пропозицій щодо його вдосконалення;
5) надання органам, що здійснюють державні виплати, рекомендацій за результатами проведення верифікації державних виплат;
6) проведення аналізу врахування наданих рекомендацій органами, що здійснюють державні виплати.

Стаття 5. Повноваження органу, що здійснює верифікацію та моніторинг державних виплат

1. Орган, що здійснює верифікацію та моніторинг державних виплат, має такі повноваження:
1) безкоштовно одержувати інформацію, необхідну для здійснення верифікації та моніторингу державних виплат, персональні дані, інформацію з автоматизованих інформаційних систем, реєстрів, баз даних, володільцем, розпорядником та/або адміністратором яких є суб'єкти надання інформації, у тому числі інформацію з обмеженим доступом;
2) користуватися Національною системою конфіденційного зв'язку та іншими технічними засобами;
3) утворювати комісії та робочі групи, організовувати конференції, семінари і на ради з питань верифікації та моніторингу державних виплат;
4) інші повноваження, передбачені законами України.

Стаття 6. Обов'язки органу, що здійснює верифікацію та моніторинг державних виплат

1. Орган, що здійснює верифікацію та моніторинг державних виплат, зобов'язаний:

1) забезпечувати захист інформації, отриманої від суб'єктів надання інформації;
2) надавати органам, що здійснюють державні виплати, своєчасно і в повному обсязі рекомендації за результатами здійснення верифікації, а також інформацію, необхідну для опрацювання рекомендацій;
3) у разі звернення органів, що здійснюють державні виплати, щодо отримання інформації, необхідної для визначення права на отримання та розмір державних виплат, надати відповідь протягом 10 днів;
4) виконувати інші обов'язки, передбачені законами України.

Стаття 7. Повноваження органів, що здійснюють державні виплати

1. Органи, що здійснюють державні виплати, мають такі повноваження:
1) проводити додаткові перевірки інформації, наданої реципієнтами під час звернення за державними виплатами та опрацювання рекомендацій, наданих органом, що здійснює верифікацію та моніторинг державних виплат;
2) надсилати запити для отримання інформації, що впливає на право реципієнтів на отримання державних виплат;
3) приймати рішення щодо припинення або продовження державних виплат реципієнтам за результатами опрацювання рекомендацій, наданих органом, що здійснює верифікацію та моніторинг державних виплат;
4) здійснювати передбачені законодавством заходи щодо повернення та/або стягнення сум неправомірно отриманих державних виплат.

Стаття 8. Взаємодія органу, що здійснює верифікацію та моніторинг державних виплат, із суб'єктами надання інформації під час збору інформації для верифікації державних виплат

1. Суб'єкти надання інформації в обов'язковому порядку та безоплатно надають органу, що здійснює верифікацію та моніторинг державних виплат, інформацію, що визначена законодавством для призначення, нарахування та/або здійснення державних виплат і впливає на визначення права на отримання та розмір таких виплат, персональні дані з автоматизованих інформаційних систем, реєстрів, баз даних, володільцем, розпорядником та/або адміністратором яких вони є, у тому числі інформацію з обмеженим доступом.

У разі нарахування та отримання державних виплат, призначених на сім'ю або домогосподарство, інформація подається стосовно кожного члена сім'ї або домогосподарства.

2. Порядок та умови обміну інформацією, що визначена законодавством для призначення, нарахування та/або здійснення державних виплат і впливає на визначення права на отримання та розмір таких виплат, між органом, що здійснює верифікацію та моніторинг державних виплат, та суб'єктами надання інформації, крім банків, визначаються органом, що здійснює верифікацію та моніторинг державних виплат, разом із суб'єктами надання інформації, якщо інше не передбачено законом, з урахуванням вимог Закону України «Про захист персональних даних».

Надання інформації, що містить банківську таємницю, здійснюється відповідно до Закону України «Про банки і банківську діяльність».

3. Інформаційний обмін із суб'єктами надання інформації, крім обміну інформацією з обмеженим доступом, здійснюється через систему електронної взаємодії державних електронних інформаційних ресурсів.

4. Органи, що здійснюють державні виплати, для перерахування коштів на здійснення таких виплат подають платіжні доручення до органів Державної казначейської служби України та реєстри державних виплат в електронному вигляді органу, що здійснює верифікацію та моніторинг державних виплат.

Порядок взаємодії органу, що здійснює верифікацію та моніторинг державних виплат, органів Державної казначейської служби та органів, що здійснюють державні виплати, під час перерахування таких виплат, затверджується Кабінетом Міністрів України.

Стаття 9. Здійснення верифікації державних виплат

1. Верифікація державних виплат здійснюється в інформаційно-аналітичній платформі шляхом застосування комплексу заходів із збору, проведення аналізу та порівняння параметрів інформації, отриманої від суб'єктів надання інформації, за кожним реципієнтом з подальшим визначенням відповідності інформації визначеним законодавством вимогам, що впливають на визначення права на отримання та розмір державних виплат, а також виявлення невідповідності даних у автоматизованих інформаційних системах, реєстрах, базах даних.

2. Порядок здійснення верифікації та моніторингу державних виплат встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Перелік державних виплат, що підлягають верифікації, затверджує орган, що здійснює верифікацію та моніторинг державних виплат, за погодженням з центральними органами виконавчої влади, що формують та реалізують державну політику у сфері надання відповідних державних виплат.

3. Верифікація державних виплат здійснюється відповідно до методик перевірки, затверджених органом, що здійснює верифікацію та моніторинг державних виплат, за погодженням з центральними органами виконавчої влади, що формують та реалізують державну політику у сфері надання відповідних державних виплат.

Стаття 10. Превентивна верифікація

1. Орган, що здійснює державні виплати, у разі звернення реципієнта за призначенням державних виплат формує запит в інформаційно-аналітичній платформі на відповідність повідомленої реципієнтом інформації даним, що обробляються стосовно нього в інформаційно-аналітичній платформі, та в режимі реального часу отримує підтвердження відповідності наданої реципієнтом інформації вимогам законодавства, що впливають на визначення його права на отримання та розмір державних виплат, або рекомендацію щодо проведення додаткової перевірки інформації, що містить невідповідності, за наявності в інформаційно-аналітичній платформі інформації, передбаченої статтею 13 цього Закону.

У разі відсутності в інформаційно-аналітичній платформі інформації про реципієнта, передбаченої статтею 13 цього Закону, орган, що здійснює державні виплати, розглядає звернення реципієнта і призначає державні виплати відповідно до законодавства.

2. Орган, що здійснює верифікацію та моніторинг державних виплат, веде облік запитів, сформованих відповідно до частини першої цієї статті, в інформаційно-аналітичній платформі.

Стаття 11. Поточна верифікація

1. Поточна верифікація передбачає систематичну діяльність з аналізу даних щодо реципієнтів, встановлення відповідності повідомленої реципієнтами інформації даним, що обробляються стосовно них в інформаційно-аналітичній платформі, з урахуванням змін соціального та фінансово-майнового стану реципієнтів, що можуть впливати на призначення, нарахування та/або здійснення державних виплат та їх розмір.

2. Під час поточної верифікації:
1) проводяться систематичні перевірки інформації про реципієнтів, які отримують державні виплати;
2) здійснюється виявлення невідповідностей у джерелах інформації, що надається суб'єктами надання інформації, фактичним даним про реципієнта та/або вимогам законодавства, що впливають на визначення права на отримання та розмір державних виплат;

3) проводиться аналіз даних, отриманих за допомогою інформаційно-аналітичної платформи.
Стаття 12. Ретроспективна верифікація

1. Ретроспективна верифікація передбачає:

1) верифікацію інформації про реципієнтів, яким завершено державні виплати за період, що не перевищує трьох років до дня завершення таких виплат;

2) аналіз даних, отриманих за допомогою інформаційно-аналітичної платформи.
Стаття 13. Інформація, що використовується для здійснення верифікації та моніторингу державних виплат

1. Для здійснення верифікації та моніторингу державних виплат використовується така інформація про реципієнта:

1) прізвище, ім'я, по батькові;
2) дата народження/смерті;
3) місце народження;
4) статі;
5) серія, номер, дата видачі паспорта громадянина України та найменування уповноваженого суб'єкта, що його видав (номер, дата видачі паспорта громадянина України у формі картки та код уповноваженого суб'єкта, що його видав), а для іноземців та осіб без громадянства — реквізити паспортного документа іноземця та/або документа, що підтверджує право на постійне або тимчасове проживання в Україні;

6) серія, номер, дата видачі свідоцтва про народження дитини реципієнта;
7) унікальний номер запису в Єдиному державному демографічному реєстрі та дата внесення інформації про особу до цього реєстру;

8) відомості про зареєстроване та фактичне місце проживання;
9) реєстраційний номер облікової картки платника податків (або серія та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання в установленому порядку відмовилися від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідному контролюючому органу і мають відмітку в паспорті);
10) інформація, отримана від суб'єктів надання інформації, що підтверджує або спростовує право на отримання та розмір державних виплат відповідно до законодавства;

11) інформація, що подається реципієнтом під час призначення, нарахування та/або здійснення державних виплат, відповідно до визначених законодавством вимог для отримання таких виплат, необхідна для здійснення верифікації.

2. Інформація про відкриті в банках на ім'я реципієнтів рахунки, операції та залишки за ними отримується відповідно до Закону України «Про банки і банківську діяльність».

Стаття 14. Інформаційно-аналітична платформа електронної верифікації та моніторингу

1. Інформаційно-аналітична платформа використовується з метою:

1) проведення верифікації та моніторингу державних виплат;
2) інформаційної взаємодії центральних органів виконавчої влади, інших державних органів та органів місцевого самоврядування під час верифікації та моніторингу державних виплат у порядку, визначеному законодавством;
3) досягнення інших цілей, визначених законодавством.

2. До інформаційно-аналітичної платформи включається інформація, передбачена статтею 13 цього Закону.

3. Інформаційно-аналітична платформа та програмне забезпечення для її функціонування є державною власністю.

4. Адміністратор та порядок адміністрування інформаційно-аналітичної платформи визначаються Кабінетом Міністрів України за поданням органу, що здійснює верифікацію та моніторинг державних виплат.

5. Порядок функціонування інформаційно-аналітичної платформи визначається органом, що здійснює верифікацію та моніторинг державних виплат.

6. Відповідальними за автентичність інформації, що надається до інформаційно-аналітичної платформи, є суб'єкти надання інформації.

7. Орган, що здійснює верифікацію та моніторинг державних виплат, є відповідальним за автентичність внесення інформації до інформаційно-аналітичної платформи, наданої суб'єктами надання інформації.

8. Доступ до інформації в інформаційно-аналітичній платформі надається органам, що здійснюють державні виплати, виключно в межах, необхідних для виконання ними передбачених законодавством повноважень щодо призначення, нарахування та/або здійснення державних виплат та опрацювання рекомендацій.

Порядок доступу до інформації в інформаційно-аналітичній платформі органів, що здійснюють державні виплати, встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Стаття 15. Обробка та захист інформації, отриманої від суб'єктів надання інформації

1. Орган, що здійснює верифікацію та моніторинг державних виплат, проводить обробку інформації про реципієнтів з метою:

1) здійснення превентивної, поточної та ретроспективної верифікації державних виплат;
2) надання рекомендацій органам, що здійснюють державні виплати;
3) підготовки аналітичних даних для підвищення адресності державних виплат;
4) надання пропозицій центральним органам виконавчої влади, що забезпечують формування та реалізують державну політику у сфері надання відповідних державних виплат, щодо вдосконалення законодавства з питань здійснення таких виплат.

2. Обробка та захист інформації, отриманої від суб'єктів надання інформації, здійснюються в інформаційно-аналітичній платформі з дотриманням законодавства про захист персональних даних, захист інформації, що містить банківську таємницю, іншого законодавства у сфері захисту інформації та цього Закону.

Обробка та захист персональних даних, отриманих від суб'єктів надання інформації, здійснюються в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

3. Орган, що здійснює верифікацію та моніторинг державних виплат, веде в інформаційно-аналітичній платформі облік операцій, пов'язаних з обробкою персональних даних реципієнтів та доступом до них. З цією метою зберігається інформація про:

1) дату, час та джерело інформації, що містить персональні дані;
2) зміну інформації, що містить персональні дані;
3) перегляд інформації, що містить персональні дані;
4) будь-яку передачу (копіювання) інформації, що містить персональні дані;
5) дату та час видалення або знищення інформації, що містить персональні дані;
6) посаду та прізвище, ім'я, по батькові працівника, який здійснив одну із зазначених операцій.

Стаття 16. Результати верифікації державних виплат

1. За результатами верифікації орган, що здійснює верифікацію та моніторинг державних виплат, надає органам, що здійснюють державні виплати, підтвердження відповідності наданої реципієнтом інформації вимогам законодавства, що впливають на визначення його права на отримання та розмір державних виплат, під час здійснення превентивної верифікації або рекомендації щодо:

1) проведення додаткової перевірки інформації, що містить невідповідності;
2) усунення невідповідностей даних у автоматизованих інформаційних системах, реєстрах, базах даних, володільцем, розпорядником та/або адміністратором яких є орган, що здійснює державні виплати.

2. Орган, що здійснює державні виплати, опрацьовує отримані рекомендації у строк, що не перевищує 15 робочих днів з дня їх отримання.

3. За результатами опрацювання наданих рекомендацій орган, що здійснює державні виплати, приймає рішення щодо:

1) призначення (перерахунку) державної виплати;
2) припинення нарахування та/або здійснення державної виплати;
3) поновлення нарахування та/або здійснення державної виплати;
4) усунення невідповідностей даних у автоматизованих інформаційних системах, реєстрах, базах даних, володільцем, розпорядником та/або адміністратором яких є орган, що здійснює державні виплати.

Прийняття рішення про припинення державних виплат, а також про перегляд розміру або строку їх призначення приймається органом, що здійснює державні виплати, відповідно до законодавства, що регламентує здійснення державних виплат.

4. У разі виявлення під час здійснення верифікації розбіжностей даних щодо реципієнтів у різних джерелах інформації орган, що здійснює верифікацію та моніторинг державних виплат, інформує суб'єктів надання інформації, які є володільцями, розпорядниками та/або адміністраторами автоматизованих інформаційних систем, реєстрів, баз даних інформації про реципієнтів, про виявлені факти таких розбіжностей для вжиття заходів відповідно до законодавства.

5. У разі виявлення недостовірної інформації, наданої реципієнтом, на підставі якої було призначено, нарахувано та/або здійснено державні виплати, органи, що здійснюють державні виплати, надсилають таким реципієнтам вимогу щодо повернення неправомірно або надміру отриманої державної виплати.

6. Орган, що здійснює державні виплати, за результатами опрацювання рекомендацій надає інформацію про прийняті рішення органу, що здійснює верифікацію та моніторинг державних виплат, протягом п'яти робочих днів з дня їх прийняття.

7. Орган, що здійснює верифікацію та моніторинг державних виплат, після отримання інформації про прийняті рішення за результатами опрацювання рекомендацій органами, що здійснюють державні виплати:

1) проводить моніторинг опрацювання рекомендацій, у тому числі аналіз врахування наданих рекомендацій органами, що здійснюють державні виплати;
2) використовує інформацію, отриману за результатами проведеного аналізу результатів верифікації, під час бюджетного процесу.

8. У разі незгоди з рішенням, прийнятим органом, що здійснює державні виплати, реципієнт може оскаржити його у встановленому законом порядку.

Спори в разі відмови реципієнтів добровільно повернути неправомірно отримані державні виплати вирішуються у судовому порядку.

9. Центральні органи виконавчої влади, що забезпечують формування та реалізують державну політику у сфері надання відповідних державних виплат, за пого-

дженням з органом, що здійснює верифікацію та моніторинг державних виплат, затверджують порядки опрацювання рекомендацій за результатами проведення верифікації державних виплат.

ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, крім частини третьої статті 8, яка набирає чинності після впровадження системи електронної взаємодії державних електронних інформаційних ресурсів у промислову експлуатацію, та крім частини першої статті 10, яка набирає чинності з 1 січня 2021 року.

2. Внести зміни до таких законів України:

1) пункт 10 частини першої статті 62 Закону України «Про банки і банківську діяльність» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 5—6, ст. 30; 2016 р., № 5, ст. 50) в редакції Закону України від 24 грудня 2015 року № 911-VIII вважати пунктом 11 і викласти в такій редакції:

«11) центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову та бюджетну політику, з метою здійснення верифікації та моніторингу державних виплат на його запит щодо банківських рахунків фізичних осіб, яким призначено, нарахувано та/або здійснено державні виплати, а також фізичних осіб, які звернулися за призначенням державних виплат, операції списання з рахунків та/або зарахування на рахунки і залишки за такими рахунками на визначену дату або за конкретний проміжок часу»;

2) статтю 19 Закону України «Про Державну прикордонну службу України» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 27, ст. 208 із наступними змінами) доповнити пунктом 23² такого змісту:

«23²) надання центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову та бюджетну політику, під час здійснення верифікації та моніторингу державних виплат у порядку та обсягах, визначених центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову та бюджетну політику, разом з центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони державного кордону, відомостей стосовно реципієнтів, які перетинали державний кордон України або в'їжджали/виїжджали на тимчасово окуповану територію України через контрольні пункти в'їзду — виїзду»;

3) у Законі України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 49—51, ст. 376 із наступними змінами):

частину п'яту статті 45 доповнити абзацом другим такого змісту:

«Цей строк може бути продовжено за рішенням керівника територіального органу Пенсійного фонду України на строк проведення додаткової перевірки достовірності відомостей про осіб, які підлягають загальнообов'язковому державному пенсійному страхуванню, умов їх праці та інших відомостей, передбачених законодавством, для визначення права на пенсію, але не більше ніж на 15 днів»;

статтю 49 доповнити частиною третьою такого змісту:

«3. У разі виявлення недостовірних даних у документах та відомостях, на підставі яких було встановлено та/або здійснюється виплата пенсії, рішенням територіального органу Пенсійного фонду України розмір та підстави для виплати пенсії переглядаються відповідно до цього Закону без урахування таких даних»;

4) частину першу статті 16 Закону України «Про захист персональних даних» (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., № 34, ст. 481; 2014 р., № 22, ст. 816; 2017 р., № 2, ст. 25) викласти в такій редакції:

«1. Порядок доступу до персональних даних третіх осіб визначається умовами згоди суб'єкта персональних даних на обробку цих даних, наданої володільцю персональних даних, або відповідно до вимог закону. Порядок доступу третіх осіб до персональних даних, які перебувають у володінні розпорядника публічної інформації, визначається Законом України «Про доступ до публічної інформації», крім даних, що отримувє від інших органів центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову та бюджетну політику, під час здійснення верифікації та моніторингу державних виплат»;

5) частину шосту статті 11 Закону України «Про державну реєстрацію актів цивільного стану» (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., № 38, ст. 509; 2017 р., № 2, ст. 25) викласти в такій редакції:

«6. Відомості про фізичних осіб, що містяться в Державному реєстрі актів цивільного стану громадян, використовуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову та бюджетну політику, під час здійснення верифікації та моніторингу державних виплат.

Для зазначених цілей передається інформація в електронній формі з Державного реєстру актів цивільного стану громадян про народження фізичної особи та її походження, про шлюб, розірвання шлюбу, зміну імені чи смерть фізичної особи.

Порядок та умови надання відповідної інформації визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову та бюджетну політику, разом з центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державної реєстрації актів цивільного стану»;

6) частину четверту статті 17 Закону України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 2—3, ст. 11; 2019 р., № 30, ст. 119) доповнити абзацом другим такого змісту:

«Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову та бюджетну політику, під час здійснення верифікації та моніторингу державних виплат безоплатно отримує відомості з Державного реєстру в електронній формі і форматі бази даних, витягу та/або в іншій формі на підставі договорів про обмін інформацією»;

7) у статті 26 Закону України «Про Державний реєстр виборців» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 5, ст. 34; 2017 р., № 2, ст. 25):

частину п'яту після слів «першої — четвертій» доповнити словами «і сьомий»;

частину сьому викласти в такій редакції:

«7. Під час здійснення повноважень щодо верифікації та моніторингу державних виплат центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову та бюджетну політику, має право отримувати з Реєстру інформацію про виборців, зокрема таку, що містить персональні дані.

Порядок надання та обсяг інформації з Реєстру визначаються розпорядником Реєстру за погодженням із центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову та бюджетну політику»;

8) абзац третій частини другої статті 11 Закону України «Про інформацію» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 32, ст. 313; 2017 р., № 2, ст. 25) викласти в такій редакції:

«Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову та бюджетну політику, під час здійснення повноважень щодо верифікації та моніторингу державних виплат не потребує згоди фізичних осіб на отримання та обробку персональних даних»;

9) статтю 23 Закону України «Про зайнятість населення» (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 24, ст. 243) доповнити частиною четвертою такого змісту:

«4. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову та бюджетну політику, під час здійснення верифікації та моніторингу державних виплат безоплатно отримує відомості з Єдиної інформаційно-аналітичної системи центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, в електронній формі на підставі договорів про обмін інформацією»;

10) частину третю статті 11 Закону України «Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус» (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 51, ст. 716; 2017 р., № 2, ст. 25) викласти в такій редакції:

«3. Інформація, відомості або інші персональні дані про особу, що містяться в Реєстрі, використовуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову та бюджетну політику, в обсязі, визначеному Законом України «Про верифікацію та моніторинг державних виплат», для верифікації та моніторингу державних виплат»;

11) абзац третій частини третьої статті 32 Закону України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 1, ст. 9; 2017 р., № 2, ст. 25) викласти в такій редакції:

«Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову та бюджетну політику, під час здійснення верифікації та моніторингу державних виплат безоплатно отримує відомості з Державного реєстру прав в електронній формі і форматі бази даних, витягу та/або в іншій формі на підставі договорів про обмін інформацією, укладених з технічним адміністратором»;

1

ОРІЄНТИР № 2

ЗАКОН УКРАЇНИ
Про внесення змін до деяких законів України
щодо запобігання і протидії політичній
корупції

Верховна Рада України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**
1. Внести зміни до таких законів України:
1. У Законі України «Про політичні партії в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 23, ст. 118 із наступними змінами):
1) пункти 81 і 8² статті 8 викласти в такій редакції:
«8¹) порядок здійснення внутрішньопартійного фінансового аудиту, а також порядок утворення (призначення на посаду та звільнення з посади), повноваження і термін повноважень органів чи посадових осіб, відповідальних за здійснення тако-го аудиту;
8²) порядок залучення аудиторської фірми для проведення зовнішнього незалеж-ного аудиту фінансової звітності»;
2) у статті 14:
частину четверту викласти в такій редакції:
«Внеском на підтримку політичної партії є грошові кошти чи інше майно, перева-ги, пільги, послуги, позики (кредити), нематеріальні активи, будь-які інші вигоди не-матеріального або негрошового характеру, у тому числі членські внески членів полі-тичної партії, спонсорство третіми особами заходів чи іншої діяльності на підтримку партії, товари, роботи, послуги, надані або отримані безоплатно чи на пільгових умо-вах (за ціною, нижчою за ринкову вартість ідентичних або подібних робіт, товарів та послуг на відповідному ринку), отримані політичною партією, її місцевою організацією, яка в установленому порядку набула статусу юридичної особи»;
у частині п'ятій слова «пов'язані особи» виключити;
в останньому реченні частини шостої слова «Рахункову палату та» виключити;
частини восьму і дев'яту викласти в такій редакції:
«Грошовий внесок на підтримку політичної партії здійснюється фізичною особою особисто або юридичною особою шляхом перерахування суми внеску на відповід-ний банківський рахунок.
Якщо грошовий внесок здійснюється фізичною особою, то обраний нею спосіб здійснення банківської операції повинен забезпечувати можливість ідентифікації цієї фізичної особи»;
доповнити частинами десятою — тринадцятою такого змісту:
«Документ, сформований за результатами такої банківської операції, повинен містити інформацію про прізвище, ім'я та (за наявності) по батькові, місце проживан-ня, реєстраційний номер облікової картки платника податків або ідентифікаційний номер згідно з Державним реєстром фізичних осіб — платників податків та інших обов'язкових платежів (щодо осіб, які через свої релігійні переконання відмовилися від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідо-мили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку в паспорті, — номер та (за наявності) серію паспорта громадянина України, в якому проставлено відмітку про відмову від одержання ідентифікаційного номера чи номера паспорта із записом про відмову від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника подат-ків в електронному безконтактному носії), дату народження, призначення платежу.
Не є грошовими внесками на підтримку політичної партії:
1) кошти, отримані політичною партією в межах державного фінансування її ді-яльності на підставах і в порядку, визначених цим Законом;
2) кошти, які надійшли на рахунки політичної партії з рахунків її місцевих ор-ганізацій, що в установленному порядку набули статусу юридичної особи, а також ко-шти, які надійшли на рахунки місцевих організацій партії з рахунків політичної партії;
3) кошти, які повернулися на рахунки політичної партії чи її місцевих організа-цій, що в установленному порядку набули статусу юридичної особи, які невикориста-на частина коштів за товари, роботи або послуги (в тому числі повернення авансо-вих платежів);
4) кошти, які повернулися на рахунки політичної партії чи її місцевих організацій, що в установленному порядку набули статусу юридичної особи, з відповідних рахун-ків виборчих фондів;
5) грошова застава, яка повернулася на рахунки політичної партії чи її місцевої ор-ганізації зі спеціального рахунку Центральної виборчої комісії чи відповідної виборчої комісії на підставах та в порядку, визначених законом про вибори;
6) кошти, які повернулися на рахунки політичної партії чи її місцевих організа-цій, що в установленному порядку набули статусу юридичної особи, з будь-яких інших причин (повернення помилково перерахованих коштів тощо);
7) помилково зараховані на рахунки політичної партії чи її місцевої організації, що в установленному порядку набула статусу юридичної особи, кошти;
8) кошти, які надійшли на рахунки політичної партії чи її місцевих організацій, що в установленному порядку набули статусу юридичної особи, як дохід від законної ді-яльності партії, відповідної місцевої організації партії;
9) кошти, які надійшли на рахунки політичної партії чи її місцевих організацій, що в установленному порядку набули статусу юридичної особи, та є штрафними санкці-ями за цивільними чи господарськими угодами (штраф, пеня), засобом виконання рішень судів чи інших державних органів або установ (повернення боргу, стягнення збитків, компенсація моральної шкоди тощо).
Не вважається майновим внеском на підтримку політичної партії майно, яке бу-ло придбана політичною партією, а також отримане нею в обмін на рівноцінне май-но. Нематеріальний актив, придбаний політичною партією, не вважається внеском у формі нематеріального активу на підтримку політичної партії.
Під час підготовки і проведення виборів Президента України, народних депутатів України, місцевих виборів політичною партією, її місцевою організацією, висунутии партією чи її місцевою організацією кандидатом на відповідних виборах для фінансу-вання своєї передвиборної агітації утворюється власний виборчий фонд. Формуван-ня виборчого фонду партії, місцевої організації партії, кандидата на виборах та вико-ристання коштів відповідних виборчих фондів здійснюються у порядку, встановле-ному відповідним законом про вибори»;
3) статті 15 і 17 викласти в такій редакції:
«Стаття 15. Обмеження у здійсненні внесків на підтримку політичних партій
Не допускається здійснення внесків на підтримку політичних партій:
1) органами державної влади та органами місцевого самоврядування;
2) державними та комунальними підприємствами, установами та організаціями;
3) юридичними особами, в яких не менше 10 відсотків статутного капіталу або прав голосу прямо або опосередковано належать державі, органам місцевого само-врядування;
4) юридичними особами, кінцевими бенефіціарними власниками (контролерами) яких є особи, зазначені у підпунктах «а», «в»—«і» пункту 1 та у підпункті «а» пункту 2 частини першої статті 3 Закону України «Про запобігання корупції»;
5) іноземними державами, іноземними юридичними особами, юридичними осо-бами, в яких не менше 10 відсотків статутного капіталу або прав голосу прямо або опосередковано належать нерезидентам, а також юридичними особами, кінцевими бенефіціарними власниками (контролерами) яких є іноземці чи особи без громадян-ства;
6) незареєстрованими громадськими об'єднаннями, благодійними чи релігійними організаціями, а також іншими політичними партіями;
7) фізичними особами, які не є громадянами України (іноземцями та особами без громадянства), а також анонімними особами чи особами під псевдонімом;
8) громадянами України, які не досягли 18-річного віку або яких в установленному законом порядку визнано недієздатними;
9) фізичними особами, з якими укладено договір про закупівлю робіт, товарів чи послуг для забезпечення потреб держави або територіальної громади на загальну су-му понад п'ятдесят розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встанов-леного на 1 січня року, в якому здійснюється внесок, а також юридичними особами, з якими укладено такий договір на загальну суму понад сто розмірів прожитково-го мінімуму для працездатних осіб, встановленого на 1 січня року, в якому здійсню-ється внесок, — протягом строку дії такого договору та протягом одного року піс-ля припинення його дії.
Здійснюючи внесок на підтримку політичної партії, особа підтверджує відсутність обмежень щодо здійснення внесків, передбачених частиною першою цієї статті. Від-повідальність за недотримання таких обмежень несе особа, яка здійснює внесок. Партії та їх уповноважені особи не несуть юридичної відповідальності за порушення вимог, передбачених частиною першою цієї статті.
Загальний розмір (сума) внеску (внесків) на підтримку політичної партії від гро-мадянина України протягом одного року не може перевищувати чотирьохсот розмі-рів заробітної плати, встановленої на 1 січня року, в якому здійснювалися внески.
Якщо фізична або юридична особа здійснює або може здійснювати вирішальний вплив на діяльність однієї або кількох юридичних осіб (зокрема, є кінцевим бенефі-ціарним власником (контролером) юридичної особи), внески такої фізичної або юри-дичної особи і підконтрольних їй юридичних осіб вважаються внеском однієї осо-

би і обмежуються загальним розміром (сумою) внеску (внесків), встановленим цією статтею. Національне агентство з питань запобігання корупції встановлює визначен-ня термінів «вирішальний вплив», «кінцевий бенефіціарний власник (контролер)», що вживаються в цьому Законі та законодавстві України про вибори.
Розмір (сума) внеску у формі робіт, товарів або послуг визначається на основі ринкової вартості ідентичних або подібних робіт, товарів та послуг на відповідному ринку за методологією, розробленою та затвердженою Національним агентством з питань запобігання корупції за погодженням з центральним органом виконавчої вла-ди, що забезпечує формування державної фінансової політики.
Політична партія, її місцева організація, яка в установленому порядку набула ста-тусу юридичної особи, зобов'язана відмовитися від грошового внеску (або його частини, що перевищує встановлений розмір), якщо розмір внеску (сумарний роз-мір внесків) особи (групи осіб) перевищує встановлений законом розмір, протягом 15 робочих днів з дня, коли уповноважений особою політичної партії, місцевої організа-ції політичної партії стало відомо про це. На підставі заяви про відмову від внеску чи його відповідної частини з цієї причини за підписом керівника політичної партії (міс-цевої організації політичної партії) та платіжного документа установа банку, в якій відкрито рахунок, на який зараховано внесок, повертає такий внесок або частину та-кого внеску (у сумі перевищення встановленого цим Законом розміру) особі, яка йо-го внесла, а у разі неможливості повернення — перераховує такий внесок чи його відповідну частину до державного бюджету. Порядок повернення внеску чи його час-тини з підстав, зазначених у цій частині, та з інших установлених законом підстав ви-значає Національний банк України»;
«Стаття 17. Фінансова звітність політичної партії
Політичні партії, місцеві організації політичних партій ведуть бухгалтерську зві-тість у встановленому порядку, проводять щорічний внутрішньопартійний фінансо-вий аудит своєї діяльності, а також проходять зовнішній незалежний фінансовий ау-дит у випадках, передбачених цим Законом.
Щорічний внутрішньопартійний фінансовий аудит політичної партії здійснюється за доходами і витратами політичної партії та її місцевих організацій, які в установле-ному порядку набули статусу юридичної особи, уповноваженим на те органом чи по-садовою особою партії в порядку, визначеному статутом політичної партії.
Політична партія, яка отримувала державне фінансування, зобов'язана пройти зо-внішній незалежний аудит фінансової звітності у рік, наступний за роком отриман-ня державного фінансування.
Зовнішній незалежний аудит фінансової звітності політичної партії можуть про-водити лише аудиторські фірми, які згідно із Законом України «Про аудит фінансо-вої звітності та аудиторську діяльність» мають право проводити обов'язковий аудит фінансової звітності.
Під час проведення зовнішнього незалежного аудиту фінансової звітності полі-тичної партії перевіряються показники, що містяться у звітності про майно, дохо-ди, витрати і зобов'язання фінансового характеру (з точки зору повноти, достовір-ності включених до звіту відомостей та відповідності звітності встановленим зако-ном вимогам).
Політичні партії та їх місцеві організації зобов'язані надавати аудиторській фірмі, що проводить зовнішній незалежний аудит фінансової звітності, всю інформацію та документи, необхідні для проведення такого аудиту.
Політична партія має право укладати договір на проведення зовнішнього неза-лежного аудиту фінансової звітності з тією самою аудиторською фірмою не більш як три роки поспіль.
Порядок залучення аудиторської фірми для проведення зовнішнього незалежно-го аудиту фінансової звітності визначається відповідно до статуту політичної партії.
Політична партія цюквартально, не пізніше ніж на сороківий день після закінчен-ня звітного кварталу, зобов'язана подати до Національного агентства з питань за-побігання корупції звіт про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового ха-рактеру (у тому числі її місцевих організацій, які у встановленому порядку набули ста-тусу юридичної особи) шляхом його заповнення на офіційному веб-сайті Національ-ного агентства з питань запобігання корупції.
Форма та порядок подання звіту політичної партії про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру затверджуються Національним агентством з пи-тань запобігання корупції.
Звіт політичної партії про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового ха-рактеру обов'язково включає такі розділи:
1) «Майно та нематеріальні активи», в якому має бути наведено повну та досто-вірну інформацію щодо майна (грошові кошти на всіх рахунках, цінні папери, неру-хоме майно, транспортні засоби, інше рухоме майно, вартість якого перевищує п'ятдесят розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого на 1 січня звітного року) та нематеріальних активів, які належать партії, її місцевій ор-ганізації, що в установленному порядку набула статусу юридичної особи, на праві влас-ності або праві користування;
2) «Внески та інші надходження», в якому має бути наведено повну та достовір-ну інформацію про внески (грошові внески; майнові внески; внески роботами або послугами; внески нематеріальними активами; внески, надані шляхом фінансуван-ня заходів або діяльності на користь політичної партії чи її місцевої організації, яка у встановленому порядку набула статусу юридичної особи; кошти державного фі-нансування (у разі його отримання відповідно до закону); доходи, майно та немате-ріальні активи, які не є внесками відповідно до цього Закону; кошти, які не є ні до-ходами, ні внесками, отримані політичною партією, місцевою організацією політич-ної партії, яка в установленному порядку набула статусу юридичної особи, протягом звітного кварталу);
3) «Платежі та інші витрати», в якому має бути наведено повну та достовірну ін-формацію про платежі з окремого рахунку, відкритого для зарахування коштів з дер-жавного бюджету, інших рахунків політичної партії та її місцевих організацій, які в установленному порядку набули статусу юридичної особи (з узагальненням інформаци-ї за кожним видом рахунків окремо); повернення грошових внесків (чи їх частин) та помилкових грошових надходжень, повернення майнових внесків та нематеріальних активів, внесків, здійснених шляхом фінансування заходів або діяльності на користь політичної партії за згодою партії, повернення до державного бюджету невикориста-ної частини коштів державного фінансування, перерахування до державного бюдже-ту сум внесків, які неможливо повернути особам, які їх здійснили;
4) «Зобов'язання фінансового характеру», в якому має бути наведено повну та до-стовірну інформацію про всі фінансові зобов'язання політичної партії та її місцевих організацій, які в установленному порядку набули статусу юридичної особи.
Якщо фізична особа через свої релігійні переконання відмовилася від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків, повідомила про це відпо-відний контролюючий орган і має відповідну відмітку в паспорті, то у звіті політичної партії про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру у відповід-них місцях вказується серія та номер її паспорта.
Уся інформація у звіті політичної партії про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру повинна бути диференційована залежно від того, стосуєть-ся вона політичної партії (як окремої юридичної особи) чи всіх інших її місцевих ор-ганізацій, які у встановленому порядку набули статусу юридичної особи. При цьому інформація, що стосується місцевих організацій партії, які у встановленому поряд-ку набули статусу юридичної особи, вноситьися щодо кожної такої організації окремим додатком.
До звіту політичної партії про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру за четвертий квартал звітного року додаються (шляхом завантаження фо-токопії у систему) копії звітів про проведення щорічного внутрішньопартійного фі-нансового аудиту та незалежного зовнішнього аудиту фінансової звітності політич-ної партії (якщо його проведення відповідно до цього Закону є обов'язковим) шля-хом завантаження їх фотокопії у систему.
Копії документів, що підтверджують відображені у звіті про майно, доходи, витрат-и зобов'язання фінансового характеру відомості, надаються політичною партією на письмовий запит Національного агентства з питань запобігання корупції протягом 15 робочих днів після надходження відповідного запиту.
Подані звіти політичних партій про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінан-сового характеру включаються до Єдиного державного реєстру звітності політичних партій про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру, що форму-ється та ведеться Національним агентством з питань запобігання корупції.
Національне агентство з питань запобігання корупції забезпечує відкритий ціло-добовий доступ до Єдиного державного реєстру звітності політичних партій про май-но, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру на офіційному веб-сайті Національного агентства з питань запобігання корупції.
Доступ до Єдиного державного реєстру звітності політичних партій про майно, до-ходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру на офіційному веб-сайті Націо-нального агентства з питань запобігання корупції надається шляхом можливості пе-регляду, копіювання та роздруковування інформації, а також у вигляді набору да-них (електронного документа), організованого у форматі, що дозволяє його автома-тизоване оброблення електронними засобами (машинозчитування) з метою повтор-ного використання.
Зазначені у звітах відомості про реєстраційний номер облікової картки платника податків або серію та номер паспорта громадянина України, місце проживання фі-зичної особи (крім назви адміністративно-територіальної одиниці, зазначеної у час-тині другої статті 133 Конституції України), дату народження є інформацією з обме-женим доступом та не підлягають відображенню у відкритому доступі.
Протягом 10 календарних днів з дня завершення строку на подання політични-ми партіями звітів про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характе-

ру Національне агентство з питань запобігання корупції на своєму офіційному веб-сайті оприлюднює список політичних партій, які не подали свої звіти у визначений цим Законом строк, та забезпечує притягнення винних осіб до відповідальності, пе-редбаченої законом.
Звіти політичних партій про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру (в тому числі подані з порушенням встановленого цим Законом строку) перевіряються Національним агентством з питань запобігання корупції у строк, що не перевищує 60 днів з дня їх надходження.
Перевірка звітів політичних партій про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру включає в себе аналіз:
1) своєчасності подання звіту політичної партії про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру;
2) повноти інформації, поданої у звіті політичної партії про майно, доходи, витрат-и і зобов'язання фінансового характеру;
3) достовірності інформації, поданої у звіті політичної партії про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру;
4) дотримання політичною партією вимог щодо використання грошових коштів виключно у безготівковій формі;
5) правомірності здійснення фізичними та юридичними особами внесків на ко-ристь політичної партії;
6) дотримання політичною партією вимог закону в частині реагування на випадки отримання внесків, здійснених фізичною чи юридичною особою з порушенням ви-мог законодавства;
7) дотримання політичною партією вимог законодавства щодо проведення щоріч-ного внутрішньопартійного фінансового аудиту та проходження зовнішнього неза-лежного аудиту фінансової звітності.
За результатами перевірки звітів політичних партій про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру уповноважена особа Національного агентства з питань запобігання корупції складає висновок, у якому відображаються результати проведеного аналізу, а також детальний виклад змісту всіх порушень із зазначенням ужитих заходів реагування (у разі виявлення порушень).
Порядок проведення перевірки звітності політичних партій про майно, доходи, вит-рати і зобов'язання фінансового характеру, а також форма висновку, що складаєть-ся за результатами такої перевірки, затверджуються Національним агентством з пи-тань запобігання корупції.
Висновки, підготовлені за результатами перевірки звітності політичних партій про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру, публікуються на офі-ційному веб-сайті Національного агентства з питань запобігання корупції у межах загального строку, визначеного частиною двадцять першою цієї статті. При цьому з них вилучається інформація з обмеженим доступом, а персональні дані — знео-сблюються.
У разі виявлення під час перевірки звіту політичної партії про майно, доходи, вит-рати і зобов'язання фінансового характеру чи під час перевірки інформації про по-рушення законодавства у сфері фінансування політичних партій ознак порушення вимог законодавства, які є підставою для притягнення до адміністративної, крими-нальної чи іншої передбаченої законом відповідальності, Національне агентство з пи-тань запобігання корупції у п'ятиденний строк з дня виявлення відповідних ознак письмово повідомляє про це органи (посадових осіб), уповноважені забезпечити притягнення осіб, які вчинили порушення вимог законодавства, до передбаченої за-коном відповідальності, та надсилає відповідним органам (посадовим особам) мате-ріали, що підтверджують факт вчинення відповідного правопорушення, або забез-печує притягнення відповідних осіб до такої відповідальності в межах своїх повно-важень.
Подання фінансових звітів про надходження та використання коштів виборчого фонду партії, її місцевої організації, кандидата, висунутого партією чи її місцевою ор-ганізацією на виборах, відповідно, Президента України, народних депутатів України, місцевих виборів, а також проведення їх аналізу здійснюються в порядку, встанов-леному відповідним законом про вибори»;
4) статтю 17² доповнити частиною другою такого змісту:
«Порядок розрахунку щорічного обсягу державного фінансування статутної ді-яльності політичних партій визначається виключно цим Законом. Якщо іншими за-конодавчими актами передбачено порядок розрахунку щорічного обсягу державного фінансування статутної діяльності політичних партій, відмінний від того, який всто-новлено цією статтею, положення таких законодавчих актів не застосовуються»;
5) частину сьому статті 17² викласти в такій редакції:
«Фінансування статутної діяльності політичних партій у перший рік нового скли-кання Верховної Ради України починається не пізніше ніж до закінчення кварталу, на який припадає день відкриття першого засідання Верховної Ради України нового скликання, з одночасним виділенням коштів, на які політичні партії мають право, за час, що минув з дня, наступного за днем відкриття першого засідання Верховної Ра-ди України нового скликання»;
6) частину другу статті 17² викласти в такій редакції:
«Якщо після завершення календарного року, наступного за роком, у якому на ра-хунок політичної партії було вперше перераховано кошти на фінансування статут-ної діяльності політичної партії, зазначені кошти не були використані, політична пар-тія зобов'язана перерахувати залишки невикористаних коштів до державного бю-джету»».
2. В абзаці першому частини четвертої статті 43 Закону України «Про вибори Пре-зидента України» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 20—21, ст. 291; 2015 р., № 49—50, ст. 449) слова «частинами першою — третьою» замінити слова-ми «частинами першою, третьою, четвертою».
3. В абзаці першому частини четвертої статті 50 Закону України «Про вибори на-родних депутатів України» (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 10—11, ст. 73; 2015 р., № 49—50, ст. 449) слова «частинами першою — третьою» замінити словами «частинами першою, третьою, четвертою».
4. Абзац перший пункту 3 розділу II «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України» (Відомості Верхо-вної Ради України, 2017 р., № 2, ст. 25) доповнити словами «крім розрахунку щоріч-ного обсягу фінансування статутної діяльності політичних партій».
II. Прикінцеві та перехідні положення
1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, крім підпункту 4 пункту 1 та пункту 4 розділу I цього Закону, які набирають чинності з 1 січня 2021 року.
2. До початку функціонування електронної системи подання та оприлюднення зві-тів політичних партій про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового харак-теру політичні партії подають звіти про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінан-сового характеру в порядку та в спосіб, визначені Законом України «Про політичні партії в Україні» в редакції, що діяла на день опублікування цього Закону.
День початку функціонування електронної системи подання та оприлюднення зві-тів політичних партій про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового харак-теру визначається Національним агентством з питань запобігання корупції, про що приймається відповідне рішення.
3. Фізичні та юридичні особи, що порушили встановлені обмеження щодо здій-снення внесків на підтримку політичних партій, передбачені пунктом 8 частини пер-шої статті 15 Закону України «Про політичні партії в Україні» в редакції, що діяла на день опублікування цього Закону, а також політичні партії, місцеві організації по-літичних партій, їх керівники, які порушили встановлені обмеження щодо порядку отримання таких внесків, звільняються від юридичної відповідальності. Розпочати провадження у справах про адміністративні правопорушення, пов'язані з порушен-ням порядку надання або отримання внесків на підтримку політичних партій відпо-відно до обмежень, передбачених пунктом 8 частини першої статті 15 Закону Украї-ни «Про політичні партії в Україні» в редакції, що діяла на день опублікування цього Закону, підлягають закриттю.
4. Національному агентству з питань запобігання корупції:
у шестимісячний строк з дня набрання чинності цим Законом забезпечити розробку та функціонування електронної системи подання та оприлюднення звітів політич-них партій про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру відпо-відно до вимог статті 17 Закону України «Про політичні партії в Україні»;
у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:
затвердити форму і порядок подання звіту політичної партії про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру відповідно до вимог статті 17 Закону України «Про політичні партії в Україні»;
затвердити нормативно-правові акти, що випливають із цього Закону.
5. Кабінету Міністрів України після закінчення першого кварталу 2020 року підго-тувати проєкт закону про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2020 рік», який передбачатиме зміни в частині видатків на державне фі-нансування статутної діяльності політичних партій, спрямовані на забезпечення по-вної реалізації положень Закону України «Про політичні партії в Україні», та внести відповідний проєкт закону на розгляд Верховної Ради України в установленому за-коном порядку.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
19 грудня 2019 року
№ 410-ІХ

ДОКУМЕНТИ

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законів України щодо внесення депутатських запитів

Верховна Рада України **ПОСТАНОВЛЯЄ**:

1. Внести зміни до таких законів України:

1) у Регламенті Верховної Ради України, затвердженому Законом України «Про Регламент Верховної Ради України» (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., №№ 14—17, ст. 133; 2011 р., № 10, ст. 64; 2018 р., № 44, ст. 356):

а) у статті 139:

частину першу викласти в такій редакції:

«1. Підписані Президентом України закони публікуються в газеті «Голос України» та у Відомостях Верховної Ради України, а також оприлюднюються на офіційному веб-сайті Верховної Ради. Публікація законів та інших актів Верховної Ради у цих друкованих засобах масової інформації та їх оприлюднення на офіційному веб-сайті Верховної Ради є відповідно офіційним опублікуванням та офіційним оприлюдненням»;

частину п'яту виключити;

б) статтю 224 викласти в такій редакції:

«Стаття 224. Внесення депутатського запиту

1. Народні депутати, комітети готують та вносять депутатські запити відповідно до Конституції України, законів України «Про статус народного депутата України», «Про комітети Верховної Ради України» та цього Регламенту.

2. На одному пленарному тижні може бути внесено не більше десяти депутатських запитів одного народного депутата.

3. Головуючий на пленарному засіданні у п'ятницю, після дня внесення депутатського запиту, оголошує загальну кількість та короткий зміст депутатських запитів, внесених протягом пленарного тижня, та інформує Верховну Раду про кількість депутатських запитів, внесених відповідно до органів Верховної Ради, до Кабінету Міністрів України, до керівників інших органів державної влади та органів місцевого самоврядування, а також до керівників підприємств, установ і організацій, розташованих на території України, незалежно від їх підпорядкування і форм власності.

4. Тексти депутатських запитів до Президента України, до відповідних органів або посадовчих осіб, до яких їх звернуто, та тексти відповідей на депутатські запити розміщуються на офіційному веб-сайті Верховної Ради після знеособлення персональних даних відповідно до вимог законодавства про захист персональних даних. Тексти депутатських запитів розміщуються на офіційному веб-сайті Верховної Ради протягом п'яти робочих днів після їх направлення. Тексти відповідей на депутатські запити розміщуються на офіційному веб-сайті Верховної Ради протягом п'яти робочих днів після їх одержання.

5. Якщо в депутатському запиті або у відповіді на депутатський запит міститься інформація з обмеженням доступом, текст такого запиту або такої відповіді на офіційному веб-сайті Верховної Ради не розміщується»;

в) частину першу статті 225 виключити;

2) у Законі України «Про статус народного депутата України» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 42, ст. 212; 2013 р., № 14, ст. 89):

а) частини третю і четверту статті 15 викласти в такій редакції:

«3. Депутатський запит вноситься у письмовій формі народним депутатом, а у випадку, передбаченому пунктом 34 частини першої статті 85 Конституції України, також на вимогу групи народних депутатів чи комітету Верховної Ради України.

4. Верховна Рада України приймає рішення про направлення депутатського запиту до Президента України більшістю від конституційного складу Верховної Ради України.

Рішення про направлення запиту до Президента України на вимогу народного депутата, групи народних депутатів чи комітету Верховної Ради України має бути попередньо підтримане не менш як однією третьиною від конституційного складу Верховної Ради України»;

б) статтю 25 викласти в такій редакції:

«Стаття 25. Декларування майнового стану, доходів, витрат і зобов'язань фінансового характеру народного депутата України

Народний депутат зобов'язаний перед вступом на посаду та протягом строку депутатських повноважень щорічно, до 1 квітня, подавати шляхом заповнення на офіційному веб-сайті Національного агентства з питань запобігання корупції декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за минулий рік відповідно до Закону України «Про запобігання корупції».

2. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
17 жовтня 2019 року
№ 206-IX

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо гармонізації законодавства у сфері порівняльної реклами із правом Європейського Союзу

Верховна Рада України **ПОСТАНОВЛЯЄ**:

І. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. Частини першу і сьому статті 33 Господарського кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 18-22, ст. 144) викласти в такій редакції:

«1. Неправомірним використанням ділової репутації суб'єкта господарювання визнаються: неправомірне використання чужих позначень, рекламних матеріалів, упаковок; неправомірне використання товару іншого виробника; копіювання зовнішнього вигляду виробу іншого виробника; порівняльна реклама, якщо в такій рекламі порушено вимоги законодавства України про рекламу, про захист від недобросовісної конкуренції або таку рекламу можна кваліфікувати як нечесну підприємницьку практику»;

«7. Порівняльною є реклама, що містить порівняння з іншими особами, товарами (діяльністю) іншої особи, прямо чи опосередковано ідентифікує конкурента або товари чи послуги, що пропонуються конкурентом. Не визнається неправомірним порівняння в рекламі у випадках, передбачених законодавством України».

2. Частину шосту статті 16 Закону України «Про охорону прав на знаки для товарів і послуг» (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 7, ст. 36; 2003 р., № 35, ст. 271; 2008 р., № 23, ст. 217) доповнити абзацом восьмим такого змісту:

«використання знака у порівняльній рекламі, що здійснюється відповідно до законодавства про рекламу, про захист від недобросовісної конкуренції та не відноситься до нечесної підприємницької практики».

3. У статті 7 Закону України «Про захист від недобросовісної конкуренції» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 36, ст. 164):

1) у частині першій слова «з товарами, роботами, послугами чи діяльністю іншого суб'єкта господарювання» замінити словами «з іншими особами, товарами (діяльністю) іншої особи, прямо чи опосередковано ідентифікує конкурента або товари чи послуги, що пропонуються конкурентом»;

2) частину другу викласти в такій редакції:

«Правомірність порівняння у рекламі та відповідальність за недотримання встановлених законодавством вимог щодо змісту порівняльної реклами визначається Законом України »Про рекламу».

4. У Законі України »Про рекламу» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 8, ст. 62 із наступними змінами):

1) абзац дев'ятий частини першої статті 1 викласти в такій редакції:

«порівняльна реклама — реклама, що містить порівняння з іншими особами та/або товарами (діяльністю) іншої особи, прямо чи опосередковано ідентифікує конкурента або товари чи послуги, що пропонуються конкурентом»;

2) частину першу статті 8 після абзацу шостого доповнити новим абзацом такого змісту:

«наводити інформацію, що містить визначені законодавством про захист прав споживачів ознаки нечесної підприємницької практики та/або введення споживачів в оману або ознаки недобросовісної конкуренції, визначені законодавством про захист від недобросовісної конкуренції».

У зв'язку з цим абзаци сьомий — чотирнадцятий вважати відповідно абзацами восьмим — п'ятнадцятим;

3) частини першу та другу статті 11 викласти в такій редакції:

«1. Відносини, які виникають у сфері порівняльної реклами, регулюються цим Законом з урахуванням особливостей, визначених законодавством України про захист від недобросовісної конкуренції.

Порівняльна реклама може містити зображення, посилання на товар, торговельні марки чи інші позначення, під якими випускається товар, з яким здійснюється порівняння, комерційне (фірмове) найменування конкурента, діяльність чи товар якого порівнюються.

Використання порівняльної реклами дозволяється у разі, якщо:

1) реклама не містить визначених законодавством про захист прав споживачів ознак нечесної підприємницької практики;

2) реклама порівнює одnorідні (подібні) товари, які задовольняють одні й ті самі потреби або мають однакове призначення, чи порівнює діяльність, що охоплюється однією сферою чи одним видом діяльності;

3) реклама об'єктивно порівнює одну або кілька суттєвих, співставних та репрезентативних характеристик одnorідного (подібного) товару, діяльності, в тому числі ціну, інформація про які може вплинути на рішення споживача при здійсненні вибору;

4) реклама не дискредитує, не містить неправдивої інформації про якість одnorідних (подібних) товарів інших виробників або продавців, не дискредитує діяльність чи становище інших осіб, репутацію торговельних марок, комерційних (фірмових) найменувань, інші особливості конкурентів або зазначення місць походження товару;

5) щодо товару із зазначенням (простим або кваліфікованим) походження порівняння здійснюється щодо товару з аналогічним зазначенням;

6) реклама не створює змішування між рекламодавцем і конкурентом, між товарами, торговельними марками, комерційним (фірмовим) найменуванням та іншими позначеннями рекламодавця та конкурентів;

7) товар конкурента, захищений торговельною маркою або комерційним найменуванням, не зображено способом імітації.

2. Відповідальність за неправомірне порівняння в рекламі та недотримання встановлених законодавством вимог щодо змісту порівняльної реклами несе рекламодавець»;

4) абзац восьмий частини шостої статті 21 та абзац шостий частини сьомої статті 25 виключити;

5) абзац п'ятий пункту 1 частини другої статті 27 викласти в такій редакції:

«у недотриманні встановлених законом вимог щодо змісту реклами та у замовленні розповсюдження реклами, в якій не дотримано встановлені законом вимоги щодо її змісту».

5. У статті 19 Закону України «Про захист прав споживачів» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 7, ст. 84):

1) частину другу викласти в такій редакції:

«2. Підприємницька практика вважається такою, що вводить в оману, якщо вона спонукає або може спонукати споживача дати згоду на здійснення правочину, на який в іншому випадку він не погодився б, шляхом надання йому неправдивої чи неповної інформації або ненадання інформації про:

1) основні характеристики продукції, такі як: її наявність, переваги, безпека, склад, методи використання, метод і дата виготовлення або надання, поставка, кількість, специфікація, географічне або інше походження, очікувані результати споживання чи результати та основні характеристики тестів або перевірок товару;

2) гарантійний строк та гарантіїне обслуговування продукції;

3) будь-які застереження щодо прямої чи опосередкованої підтримки виробником продавця або продукції;

4) способі продажу, ціну або спосіб розрахунку ціни, наявність знижок або інших цінкових переваг;

5) умови оплати, доставки, виконання договору купівлі-продажу;

6) потреби у послугах, заміні складових чи ремонті;

7) місце розташування і повну назву продавця, а в разі потреби - місце розташування і повну назву особи, від імені якої виступає продавець;

8) характер, атрибути та права продавця або його агента, зокрема інформації про його особу та активи, кваліфікацію, статус, наявність ліцензії, афіліованість та права інтелектуальної або промислової власності, його відзнаки та нагороди;

9) безпеку, що загрожує споживачу у зв'язку з покупкою та/або використанням продукції;

10) права споживача, у тому числі право відмовитися від продукції (для відповідних видів товарів, робіт і послуг), право на заміну продукції або відшкодування збитків.

Підприємницька практика є такою, що вводить в оману, якщо під час пропонування продукції споживач не надається або надається у нечіткій, незрозумілій або двозначній спосіб інформації, необхідної для здійснення свідомого вибору.

Підприємницька практика, яка істотно спотворює або може істотно спотворити економічну поведінку лише чітко визначеної (окремої) групи споживачів, особливо вразливих до такої діяльності через їх розумові або фізичні вади, вік чи довірливість, у разі якщо продавець мав об'єктивну можливість передбачити їх поведінку та особливості, має оцінюватися з точки зору середньостатистичного представника такої групи, а також з урахуванням припущення, що, зважаючи на викладені обставини, можливість здійснити свідомий і компетентний вибір відсутня і споживач помиляється при вчиненні правочину щодо обставин, які мають істотне значення. Зазначені умови не стосуються законної рекламної діяльності, у тому числі створення заяв або виразів, які не можуть бути сприйняті буквально»;

2) у частині третій:

пункт 4 викласти в такій редакції:

«4) недостатнє повідомлення про наявність обмеженої кількості продукції або про продаж продукції протягом обмеженого строку, що спонукає споживачів до прийняття швидкого рішення і позбавляє їх достатнього періоду часу для прийняття свідомого рішення»;

доповнити пунктами 9—16 такого змісту:

«9) маркування продукції знаком довіри, знаком якості або знаком відповідності без отримання на це відповідного дозволу уповноваженої особи чи власника таких знаків;

10) пропонування продажу продукції за спеціальною ціною, якщо:

а) у продажу така продукція відсутня;

б) продавець відмовляється прийняти замовлення на таку продукцію або доставити її у прийнятий строк;

в) продавець пропонує неякісні екземпляри такої продукції з наміром продати іншу продукцію;

11) представлення встановленого законодавством права споживача як наданого продавцем продукції привілею;

12) неправдива заява про припинення продавцем торговельної діяльності або його переїзд;

13) заява про те, що придбання продукції може сприяти виграшу у лотереї;

14) поширення недостовірної інформації про стан ринку або можливість придбати продукцію з метою спонукати споживача придбати продукцію на менш вигідних для нього умовах;

15) заява про проведення конкурсу або розіграшу подарунків без наступного вручення таких подарунків або їх еквівалента;

16) недостовірне твердження про те, що продавець діє не в торговельних, ділових чи професійних інтересах, або представлення продавцем себе як споживача».

II. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
12 листопада 2019 року
№ 286-IX

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про ринок електричної енергії»

Верховна Рада України **ПОСТАНОВЛЯЄ**:

1. Внести до Закону України «Про ринок електричної енергії» (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 27—28, ст. 312; 2019 р., № 23, ст. 89, № 40, ст. 220) такі зміни:

1) частину сьому статті 65 доповнити абзацом десятим такого змісту:

«Гарантований покупць зобов'язаний спрямовувати різницю між доходами та витратами, що виникла під час виконання ним спеціальних обов'язків, на забезпечення покриття власних витрат на виконання спеціальних обов'язків із купівлі електричної енергії за «зеленим» тарифом та за аукціонною ціною або інших спеціальних обов'язків»;

2) у статті 67:

пункт 1 частини третьої викласти в такій редакції:

«1) виробникам (крім мікро-, міні-, малих гідроелектростанцій та електричних станцій, що виробляють електричну енергію з альтернативних джерел енергії) та імпортерам — граничну нижню межу обов'язкового місячного обсягу продажу електричної енергії на ринку «на добу наперед», але не більше 30 відсотків їхнього місячного обсягу продажу електричної енергії відповідно до правил ринку»;

включити частину восьму такого змісту:

«8. Забороняється продаж та/або постачання електричної енергії, імпортованої з Російської Федерації, за двосторонніми договорами та на внутрішньоринковому ринку.

З метою уникнення надзвичайної ситуації в об'єднаній енергетичній системі України Кабінет Міністрів України має право скасовувати заборону, встановлену абзацом першим цієї частини, визначивши термін поновлення дії такої заборони»;

3) у розділі XVII «Прикінцеві та перехідні положення»:

а) пункт 1 після абзацу двадцять четвертого доповнити двома новими абзацами такого змісту:

«Тимчасово, до 31 грудня 2020 року, Регулятор має повноваження обмежувати доступну пропускну спроможність, що розподіляється на добових та місячних аукціонах, у частині міждержавних перетинів між Україною та державами, які не є сторонами Енергетичного Співтовариства.

Регулятор має право анулювати результати річного аукціону, на якому розподілено пропускну спроможність на 2020 рік у частині міждержавних перетинів між Україною та державами, які не є сторонами Енергетичного Співтовариства. У такому разі здійснюється відшкодування коштів, сплачених за розподілену пропускну спроможність».

У зв'язку з цим абзаци двадцять п'ятий — п'ятдесят перший вважати відповідно абзацами двадцять сьомим — п'ятдесят третім;

б) абзац перший пункту 5 викласти в такій редакції:

«5. До початку діяльності сертифікованого оператора системи передачі функції, права та обов'язки оператора системи передачі відповідно до цього Закону виконує державне підприємство, що здійснює централізоване диспетчерське (оперативно-технологічне) управління ОЕС України, або акціонерне товариство, утворене в процесі перетворення державного підприємства, яке має ліцензію на провадження господарської діяльності з передачі електричної енергії магістральними та міждержавними електромережами»;

в) абзаци перший і другий пункту 8 викласти в такій редакції:

«8. Ліцензія на провадження господарської діяльності з передачі електричної енергії, видана до дня набрання чинності цим Законом, діє до прийняття остаточного рішення про сертифікацію оператора системи передачі та видачі відповідної ліцензії оператору системи передачі згідно з цим Законом.

До видачі відповідної ліцензії оператору системи передачі функції оператора системи передачі, визначені цим Законом, виконує державне підприємство, що здійснює централізоване диспетчерське (оперативно-технологічне) управління ОЕС України, або акціонерне товариство, утворене в процесі перетворення державного підприємства, на підставі ліцензії на провадження господарської діяльності з передачі електричної енергії магістральними та міждержавними електромережами, виданої до дня набрання чинності цим Законом»;

г) пункт 9 викласти в такій редакції:

«9. З дня початку функціонування ринку «на добу наперед» до 31 грудня 2019 року включно гранична нижня межа обов'язкового продажу електричної енергії виробниками на ринку «на добу наперед» (крім виробників, що здійснюють виробництво електричної енергії з альтернативних джерел енергії) не може бути меншою 10 відсотків їхнього місячного обсягу продажу електричної енергії відповідно до правил ринку.

З 1 січня 2020 року до 31 грудня 2025 року включно гранична нижня межа обов'язкового місячного обсягу продажу електричної енергії виробниками (крім виробників, що здійснюють виробництво електричної енергії з альтернативних джерел енергії) та імпортерами на ринку «на добу наперед» не може бути меншою 15 відсотків їхнього місячного обсягу продажу електричної енергії відповідно до правил ринку.

У випадках, встановлених правилами ринку «на добу наперед» та внутрішньодобового ринку, Регулятор має право приймати рішення про обов'язковість продажу електричної енергії на ринку «на добу наперед» з урахуванням вимог цього Закону.

У разі істотного коливання цін на ринку «на добу наперед», внутрішньодобовому ринку та балансуючому ринку та відповідно до методики, визначеної Регулятором, Регулятор має право встановлювати граничні ціни (тимчасові мінімальні та/або максимальні цінові межі) на ринку «на добу наперед», внутрішньодобовому ринку та балансуючому ринку для кожної торговельної зони з відповідним обґрунтуванням. Рівень граничних цін має впливати на формування вільної (ринкової) ціни у мінімальний спосіб. Доцільність встановлення і рівень граничних цін у разі їх встановлення мають переглядати Регулятором не менше одного разу на шість місяців.

Граничні ціни встановлюються Регулятором після консультацій з Антимонопольним комітетом України»;

г) доповнити пунктами 9^і і 12.11 такого змісту:

«9^і. До 1 липня 2023 року вартість послуги із забезпечення збільшення частки виробництва електричної енергії з альтернативних джерел, яка надається гарантованим покупцем, визначається з урахуванням різниці між доходами та витратами, що виникла під час виконання гарантованим покупцем покладених на нього Кабінетом Міністрів України спеціальних обов'язків для забезпечення загальносуспільних інтересів (крім спеціальних обов'язків для забезпечення збільшення частки виробництва електричної енергії з альтернативних джерел енергії), відповідно до цього Закону»;

«12.11. До 1 квітня 2020 року Регулятор має право встановлювати на рівні не нижче собівартості тариф на відпуск електричної енергії виробникам, що здійснюють комбіноване виробництво електричної та теплової енергії на теплоелектроцентралях, у випадках, передбачених рішенням Кабінету Міністрів України про покладання спеціальних обов'язків за зверненням такого виробника».

2. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
4 грудня 2019 року
№ 330-IX

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про визнання пластового руху та особливості державної підтримки пластового, скаутського руху

Цей Закон визнає історичний внесок пластового руху в громадянську освіту дітей та молоді, здобуття і становлення української державності та створює засади державної політики щодо сприяння розвитку пластового, скаутського руху; вшановує сотні пластунів, пластунок та скаутів, які полягли в боротьбі за здобуття та захист незалежності України;

підтримує понад столітню безперервну традицію пластового руху, що виховав десятки тисяч активних громадян — освітан і науковців, підприємців, лікарів, журналістів, церковних діячів, військових, які працювали та працюють на благо інтересів України.

Місія пластового, скаутського руху полягає у вихованні дітей та молоді на основі системи цінностей, що відображається у пластовій присязі, скаутській обіцянці, пластовому та скаутському законах, спрямованих на те, щоб зробити світ кращим, в якому люди реалізують себе як особистості і відіграють конструктивну роль у суспільстві.

Призначення пластового, скаутського руху — сприяння розвитку дітей та молоді для повного розкриття їхнього фізичного, інтелектуального, емоційного, соціального та духовного потенціалу як повноцінних громадян та членів своїх територіальних громад, місцевих, національних та міжнародних спільнот.

Стаття 1. Визначення термінів

1. У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні:

1) інституційний розвиток — стійкий комплексний розвиток пластового, скаутського руху з метою створення, розподілу та використання матеріальних і фінансових ресурсів для реалізації пластових, скаутських програм, а також для розвитку кадрового потенціалу пластового, скаутського руху;

2) інфраструктура пластового, скаутського руху — будівлі, споруди, інші приміщення, земельні ділянки, на яких вони розміщені, що використовуються пластовими, скаутськими громадськими об'єднаннями для здійснення статутної діяльності відповідно до закону;

3) пластова, скаутська освітя (навчальна) програма — сукупність взаємозв'язаних компонентів (методик, інструментів, заходів тощо) неформальної та інформальної освіти, що спрямована на здобуття компетентностей дітьми та молоддю, реалізується за допомогою пластового та скаутського методів і створена для досягнення призначення пластового, скаутського руху;

4) пластове, скаутське громадське об'єднання — дитяче чи молодіжне громадське об'єднання, яке діє відповідно до статуту, затвердженого в установленому законом порядку, що передбачає належність до пластового, скаутського руху, та реалізує пластову, скаутську освітню (навчальну) програму за пластовим або скаутським методом;

5) пластовий метод — український скаутський метод, випрацюваний Пластом упродовж своєї понад столітньої безперервної традиції;

6) пластовий рух (Пласт) — український скаутський рух, заснований 1911 року у Львові з ініціативи Івана Чмоли, Петра Франка та Олександра Тисовського, що безперервно діє з моменту заснування та розвинувся у міжнародний рух української молоді;

7) пластовий, скаутський однострій — форма одягу і відзнаки учасників пластового, скаутського руху, що є складовими елементами освітнього процесу за пластовим або скаутським методом;

8) пластові виховники та скаутлідери — члени пластових, скаутських громадських об'єднань, які пройшли підготовку за пластовим або скаутським методом у відповідних пластових, скаутських громадських об'єднаннях та забезпечують реалізацію освітнього процесу з дітьми та молоддю відповідно до пластового або скаутського методу;

9) програми, проекти, спрямовані на досягнення пластової, скаутської освітньої (навчальної) програми, — комплекс заходів пластових, скаутських громадських об'єднань, що передбачають реалізацію інформаційно-просвітницької, освітньої, методичної, оздоровчої діяльності за пластовим або скаутським методом;

ДОКУМЕНТИ

10) скаутський метод — унікальний освітній метод, заснований на системі про-гресивної самоосвіти, що складається із взаємопов’язаних між собою елементів та сприяє формуванню життєвих цінностей, впроваджується шляхом реалізації скаут-ської програми у системі неформальної та інформальної освіти, програм громадян-ської освіти;

11) скаутський рух (скаутинг) — добровільний неполітичний освітній рух для ді-тей та молоді незалежно від раси та віросповідання, що діє відповідно до призна-чення та скаутського методу, задуманими його засновником Робертом Бейден-По-уеллом у 1907 році.

Стаття 2. Мета та завдання підтримки пластового, скаутського руху

1. Метою підтримки пластового, скаутського руху є сприяння його розвитку шля-хом забезпечення доступності такого руху для українських дітей та молоді, реалізації пластових, скаутських освітніх (навчальних) програм.

2. Основними завданнями підтримки пластового, скаутського руху є:

- 1) формування серед дітей та молоді європейської ідентичності, сприяння інтеграції українського пластового, скаутського руху в європейську та євроатлантичну спільноту;
- 2) сприяння інституційному розвитку пластового, скаутського руху шляхом реаліза-ції програм, проєктів, спрямованих на досягнення пластової, скаутської освітньої (на-вчальної) програми;
- 3) сприяння громадянській освіті дітей та молоді як відповідальних і активних гра-мадян, які сповідують та відстоюють демократичні цінності;
- 4) формування почуття гордості за Україну та поваги до законодавства;
- 5) підтримка дітей та молоді, які виявляють громадянську активність, досягають успіхів у різноманітних сферах суспільного життя;
- 6) сприяння неформальній та інформальній освіті дітей та молоді, інтеграції молоді у європейський та світовий демократичний простір;
- 7) підвищення рівня свідомого ставлення молоді до активного та здорового спо-соби життя;
- 8) сприяння створенню та розвитку інфраструктури пластового, скаутського руху;
- 9) сприяння становленню і розвитку пластового, скаутського руху в світі у порядку, встановленому законодавством.

3. Мовою заходів, які проводяться відповідно до програм, проєктів пластових, ска-утських громадських об’єднань, спрямованих на досягнення пластової, скаутської освітньої (навчальної) програми, за рахунок бюджетних коштів, є державна мова.

Стаття 3. Забезпечення доступності пластового, скаутського руху для дітей та мо-лоді

1. Пластові, скаутські громадські об’єднання створюють умови для залучення дітей та молоді до участі у пластовому, скаутському русі.
2. Органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування сприяють пласто-вим, скаутським громадським об’єднанням у створенні умов щодо доступності пласто-вого, скаутського руху для дітей та молоді.
3. Органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування розробляють дер-жавні та місцеві програми стосовно дітей та молоді з урахуванням пропозицій пласто-вих, скаутських громадських об’єднань.
4. Органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування можуть залуча-ти пластові, скаутські громадські об’єднання за їх згодою у встановленому законодав-ством порядку до виконання державних та місцевих програм.

5. Центральні органи виконавчої влади відповідно до закону сприяють розвитку пластового, скаутського руху за межами України та створенню і функціонуванню за межами України інфраструктури пластового, скаутського руху, в якій освіта та вихован-ня здійснюються українською мовою або вивчається українська мова.

Стаття 4. Правовий статус пластових, скаутських громадських об’єднань

1. Організація та методи діяльності, правовий статус, реєстрація, при-пинення діяльності, формування керівних органів пластових, скаутських громадських об’єднань визначаються у порядку, встановленому законом.
2. Втручання органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їхніх службових та посадових осіб у діяльність скаутських громадських об’єднань не до-пускається, крім випадків, передбачених Конституцією України та законами України.
3. Додатковою символікою пластових, скаутських громадських об’єднань є пласто-вий, скаутський однострій. Забороняється використання відзнак, шрифтів, пластово-го, скаутського однострою, іншої зареєстрованої символіки пластових, скаутських гра-мадських об’єднань фізичними або юридичними особами без згоди таких об’єднань та для цілей, не пов’язаних з діяльністю таких об’єднань.
4. Освітня діяльність за пластовим та скаутськими методами у системі освіти здій-снюється пластовими виховниками та скаутлідерами, які пройшли відповідну підготов-ку у пластових, скаутських громадських об’єднаннях.

5. Пластові, скаутські громадські об’єднання здійснюють підготовку та допуск до освітньої діяльності в системі освіти пластових виховників та скаутлідерів за пласто-вою, скаутською освітньою (навчальною) програмою як пластовим або скаутським ме-тодом відповідно до порядку, затвердженого центральним органом виконавчої вла-ди, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері освіти і науки.

Стаття 5. Державна підтримка пластового, скаутського руху органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування

1. Органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування надають матері-альну, фінансову, інформаційну, консультативну підтримку діяльності пластових, ска-утських громадських об’єднань у межах повноважень, визначених законом.
2. При затвердженні державного та місцевих бюджетів можуть передбачатися ви-датки на підтримку програм, проєктів, спрямованих на досягнення пластової, скаут-ської освітньої (навчальної) програми.
3. Заклади освіти можуть сприяти діяльності пластових, скаутських громадських об’єднань та, за їхньої згоди, залучати їх до реалізації освітніх та навчальних програм, у тому числі з громадянської освіти.
4. Забороняється зміна цільового призначення об’єктів інфраструктури пластового, скаутського руху, що були надані органами місцевого самоврядування, органами дер-жавної влади у користування пластовим, скаутським громадським об’єднанням, без згоди центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері молоді, якщо така зміна припинить використання зазначених об’єктів для неформальної та інформальної освіти дітей та молоді.

Стаття 6. Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.
2. Внести зміни до таких законів України:

1) статтю 15 Закону України «Про позашкільну освіту» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 46, ст. 393; 2017 р., № 38—39, ст. 380) після абзацу першого допо-внити новим абзацом такого змісту:

«пластовий, скаутський, який забезпечує громадянську освіту вихованців (учнів) і слухачів під керівництвом пластових виховників, скаутлідерів за пластовим або скаут-ським методом та/або пластовою, скаутською освітньою (навчальною) програмою, ви-значеними Законом України «Про визнання пластового руху та особливості державної підтримки пластового, скаутського руху».

У зв’язку з цим абзаци другий — тринадцятий вважати відповідно абзацами тре-тім — чотирнадцятим;

2) статтю 8 Закону України «Про культуру» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 24, ст. 168; 2017 р., № 38—39, ст. 380; 2018 р., № 46, ст. 371) після частини другої доповнити новою частиною такого змісту:

«3. Пластові, скаутські громадські об’єднання, визначені Законом України «Про ви-знання пластового руху та особливості державної підтримки пластового, скаутського руху», мають право на користування державними та комунальними закладами культу-ри, закладами позашкільної освіти у сфері культури на пільгових умовах, передбаче-них законодавством».

У зв’язку з цим частини третю і четверту вважати відповідно частинами четвертою і п’ятою.

3. Кабінету Міністрів України у місячний строк з дня набрання чинності цим Зако-ном:

- привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;
- забезпечити перегляд і приведення міністерствами та іншими центральними орга-нами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом;
- удосконалити організаційно-правові засади проведення молодіжними та дитячи-ми громадськими організаціями заходів (проєктів).

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
17 грудня 2019 року
№ 385-IX

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо продовження заходів, пов’язаних із відновленням діяльності Державного акціонерного товариства «Чорноморнафтогаз»

Верховна Рада України **постановляє:**

І. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. Розділ «Прикінцеві та перехідні положення» Кодексу України з процедур бан-крутства (Відомості Верховної Ради України, 2019 р., № 19, ст. 74) доповнити пун-ктом 1¹ такого змісту:

«1¹. Справи про банкрутство щодо Державного акціонерного товариства «Чор-номорнафтогаз» до 31 грудня 2022 року не порушуються, а порушені провадження у справах про банкрутство Державного акціонерного товариства «Чорноморнаф-тогаз» підлягають припиненню, крім випадків, якщо ліквідація відбувається за ріше-нням власника».

2. У пункті 1² розділу XIII «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про виконавче провадження» (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 30, ст. 542; 2019 р., № 2, ст. 8) цифри «2019» замінити цифрами «2022».

ІІ. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.
2. Кабінету Міністрів України у місячний строк з дня набрання чинності цим За-коном:

- привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;
- забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами вико-навчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
19 грудня 2019 року
№ 399-IX

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо невідкладних заходів у сфері охорони здоров’я

Верховна Рада України **постановляє:**

І. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. Частину четверту статті 104 Цивільного кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 40—44, ст. 356) доповнити словами «крім випадків, пе-редбачених законом».

2. В Основах законодавства України про охорону здоров’я (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 4, ст.19 із наступними змінами):

- 1) у статті 14:

у частині п’ятій слова «формують і розміщують державні замовлення з метою ма-теріально-технічного забезпечення сфери» виключити;

доповнити частиною сьомою такого змісту:

«Виконавчі органи сільських, селищних, міських рад здійснюють управління ко-мунальними закладами охорони здоров’я, організацію їх матеріально-технічного, ка-дрового та фінансового забезпечення відповідно до закону»;

- 2) у статті 16:

частину першу викласти в такій редакції:

«Органи державної влади та органи місцевого самоврядування сприяють розви-тку закладів охорони здоров’я усіх форм власності»;

частину третю після слів «формується з урахуванням» доповнити словами «пла-нів розвитку госпітальних округів»;

частину четверту викласти в такій редакції:

«З метою забезпечення територіальної доступності якісної медичної допомоги на-селенню створюється госпітальний округ. Госпітальний округ — це сукупність закла-дів охорони здоров’я та фізичних осіб — підприємців, які зареєстровані в установ-леному законом порядку та одержали ліцензію на право провадження господарської діяльності з медичної практики, що забезпечують медичне обслуговування населен-ня відповідної території. У межах госпітального округу визначаються опорні заклади охорони здоров’я. Порядок створення госпітальних округів та перелік опорних закла-дів охорони здоров’я затверджуються Кабінетом Міністрів України»;

після частини четвертої доповнити новою частиною такого змісту:

«Органи місцевого самоврядування здійснюють планування розвитку мере-жі закладів охорони здоров’я комунальної форми власності, приймають рішення

про створення, припинення, реорганізацію чи перепрофілювання закладів охорони здоров’я самостійно з урахуванням плану розвитку госпітального округу».

У зв’язку з цим частини п’яту — п’ятнадцяту вважати відповідно частинами шос-тою — шістнадцятою;

частину чотирнадцяту доповнити другим реченням такого змісту: «Заклади охо-рони здоров’я комунальної власності можуть утворюватися та функціонувати шля-хом здійснення співробітництва територіальних громад у формах, передбачених за-коном, у тому числі як спільне комунальне підприємство»;

частину шістнадцяту викласти в такій редакції:

«Заклади охорони здоров’я комунальної та державної форми власності, що діють в організаційно-правовій формі установи, можуть бути реорганізовані, у тому чис-лі шляхом перетворення, за рішенням власника або уповноваженого органу управ-ління»;

3) частину одинадцяту статті 35² виключити.

3. У частині четвертій статті 11 Закону України «Про екстрену медичну допомогу» (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 30, ст. 340):

абзац другий після слів «розмір та порядок встановлення яких» доповнити слова-ми «для державних і комунальних закладів охорони здоров’я»;

абзац третій після слів «які встановлюються» доповнити словами «для державних і комунальних закладів охорони здоров’я»;

доповнити абзацом сьомим такого змісту:

«Передбачені в цій частині права, крім права на доплату за науковий ступінь, по-ширюються також на водіїв бригад екстреної медичної допомоги».

4. У Законі України «Про основні принципи та вимоги до безпечності та якості хар-чових продуктів» (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 41—42, ст. 2024; 2017 р., № 31, ст. 343):

- 1) абзац п’ятий частини другої статті 6 виключити;
- 2) частину першу статті 7 після абзацу четвертого доповнити новим абзацом та-кого змісту:

«методичні настанови та розміщує їх на своєму офіційному сайті наступного дня після затвердження».

У зв’язку з цим абзац п’ятий вважати абзацом шостим.

5. У Законі України «Про державні фінансові гарантії медичного обслуговування населення» (Відомості Верховної Ради України, 2018 р., № 5, ст. 31):

- 1) частину одинадцяту статті 10 виключити;
 - 2) у розділі IV «ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ»:
- у пункті 3 слова та цифри «Протягом 2018—2019 років» замінити словами та цифрами «До 1 квітня 2020 року»;
 - у пункті 4 слова та цифри «31 січня 2020 року» замінити словами та цифрами «31 квітня 2020 року»;
 - доповнити пунктом 5¹ такого змісту:
- «5¹. Частина десята статті 10 діє з 1 січня 2021 року»;
- пункт 6 виключити.

ІІ. ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Установити, що до 31 грудня 2020 року:

- 1) кредитори державних та комунальних закладів охорони здоров’я, що реоргані-зуються в комунальні некомерційні та казенні підприємства, не вправі вимагати від них виконання незабезпечених зобов’язань, припинення або дострокового викона-ння зобов’язання або забезпечення виконання зобов’язання. Згода кредитора на замі-ну боржника у зобов’язанні у такому разі не вимагається;
- 2) обов’язкова оцінка майна, передбачена Законом України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні», для закладів охорони здоров’я, що реорганізуються в комунальні некомерційні та казенні підприємства, не застосовується;

3) звільнення працівників закладів, що реорганізуються в комунальні некомер-ційні та казенні підприємства, допускається лише у разі, якщо неможливо перевести працівника за його згодою на іншу роботу;

4) передача нерухомого майна від державних та комунальних закладів охорони здоров’я — бюджетних установ до казенних підприємств та комунальних некомер-ційних підприємств, що утворюються внаслідок реорганізації, здійснюється на під-ставі даних бухгалтерського обліку відповідних бюджетних установ щодо такого май-на та результатів обов’язкової його інвентаризації;

5) власні надходження бюджетних установ, які зараховуються до доходу бюдже-ту внаслідок реорганізації, використовуються виключно для формування статутного капіталу утворених закладів охорони здоров’я.

3. Кабінету Міністрів України у місячний строк з дня набрання чинності цим За-коном:

- привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;
- забезпечити приведення міністерствами, іншими центральними органами вико-навчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом;
- забезпечити прийняття нормативно-правових актів, необхідних для реалізації по-ложень цього Закону.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
20 грудня 2019 року
№ 421-IX

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до додатка № 3 до Закону України «Про Державний бюджет України на 2019 рік» щодо будівництва лікувально-діагностичного комплексу Національної дитячої спеціалізованої лікарні «Охматдит»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Внести зміни до додатка № 3 до Закону України «Про Державний бюджет Укра-їни на 2019 рік» (Відомості Верховної Ради України, 2018 р., № 50, ст. 400; 2019 р., № 14, ст. 66, № 46, ст. 303; із змінами, внесеними Законом України від 31 жовтня 2019 року № 265-IX) відповідно до додатка до цього Закону.

2. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

Президент України В.ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
6 грудня 2019 року
№ 360-IX

Додаток до Закону України «Про внесення змін до додатка №3 до Закону України «Про Державний бюджет України на 2019 рік» щодо будівництва лікувально-діагностичного комплексу Національної дитячої спеціалізованої лікарні «Охматдит»

(тис. грн.)

Зміни до додатка № 3 до Закону України «Про Державний бюджет України на 2019 рік» «Розподіл видатків Державного бюджету України на 2019 рік»													(тис. грн.)
Код про- грамної класифіка- ції видатків та кредиту- вання державного бюджету	Код функціо- нальної класифікації видатків та кредиту- вання бюджету	Найменування згідно з відомчою і програмною класифікаціями видатків та кредитування державного бюджету	Загальний фонд					Спеціальний фонд					Разом:
			Всього	видатки споживання	з них:		видатки розвитку	Всього	видатки споживання	з них:		видатки розвитку	
					оплата праці	комунальні послуги та енергоносії				оплата праці	комунальні послуги та енергоносії		
		Всього:	983 773 258,2	894 814 318,5	170 246 725,1	8 004 134,3	86 958 939,7	109 248 455,0	53 162 475,1	5 295 850,3	2 064 039,3	56 085 979,9	1 093 021 713,2
0410000		Господарсько-фінансовий департамент Секретаріату Кабінету Міністрів України	1 763 947,2	1 533 735,8	854 209,0	44 600,1	230 211,4	20 342,9	20 038,8	8 492,0	3 191,4	304,1	1 784 290,1
0411000		Секретаріат Кабінету Міністрів України	1 099 004,6	888 423,1	386 980,3	26 836,0	210 581,5	20 038,7	19 823,6	8 492,0	3 191,4	215,1	1 119 043,3
0411220	0990	Фонд Президента України з підтримки освіти, науки та спорту											
2300000		Міністерство охорони здоров'я України	34 713 230,5	33 242 894,1	3 202 792,0	379 725,2	1 470 336,4	4 791 845,1	4 115 663,3	248 776,4	99 484,8	676 181,8	39 505 075,6
2301000		Апарат Міністерства охорони здоров'я України	15 344 384,0	13 954 047,6	2 963 165,8	369 718,8	1 390 336,4	4 791 845,1	4 115 663,3	248 776,4	99 484,8	676 181,8	20 136 229,1
2301810	0732	Реалізація державного інвестиційного проекту "Будівництво сучасного лікуваль- но-діагностичного комплексу Національної дитячої спеціалізованої лікарні «Охматдит»	800 000,0				800 000,0						800 000,0

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 11 грудня 2019 р. № 1231-р
Київ

Про перерозподіл деяких видатків
державного бюджету, передбачених
Міністерству молоді та спорту
на 2019 рік

1. Відповідно до частини восьмої статті 23 Бюджетного кодексу України здійснити у межах загального обсягу бюджетних призначень, передбачених Міністерству молоді та спорту на 2019 рік у загальному фонді державного бюджету, перерозподіл видатків шляхом:

зменшення обсягу видатків споживання за програмою 3401110 «Розвиток спорту серед осіб з інвалідністю та їх фізкультурно-спортивна реабілітація» у сумі 30 127,9 тис. гривень та збільшення видатків розвитку за зазначеною програмою у сумі 28 448 тис. гривень;

збільшення обсягу видатків розвитку за програмою 3401220 «Розвиток фізичної культури, спорту вищих досягнень та резервного спорту» у сумі 1 679,9 тис. гривень.

2. Забезпечити:

Міністерству молоді та спорту — погодження перерозподілу видатків, передбаченого пунктом 1 цього розпорядження, з Комітетом Верховної Ради України з питань бюджету;

Міністерству фінансів — внесення після зазначеного погодження відповідних змін до розпису державного бюджету.

Прем'єр-міністр України О. ГОНЧАРУК

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 18 грудня 2019 р. № 1274-р
Київ

Про перерозподіл деяких видатків
державного бюджету, передбачених
Міністерству охорони здоров'я
на 2019 рік

1. Відповідно до частини восьмої статті 23 Бюджетного кодексу України здійснити у межах загального обсягу бюджетних призначень, передбачених Міністерству охорони здоров'я на 2019 рік у загальному фонді державного бюджету, перерозподіл видатків шляхом:

1) зменшення обсягу видатків споживання за програмою 2308020 «Надання первинної медичної допомоги населенню» у сумі 13 500 тис. гривень;

2) зменшення обсягу видатків споживання за програмою 2308040 «Відшкодування вартості лікарських засобів для лікування окремих захворювань» у сумі 10 000 тис. гривень;

3) збільшення обсягу видатків споживання за програмою 2308030 «Пілотний проект з реалізації державних гарантій медичного обслуговування населення за програмою медичних гарантій для вторинної (спеціалізованої) медичної допомоги у Полтавській області» у сумі 23 500 тис. гривень.

2. Забезпечити:

Міністерству охорони здоров'я — погодження перерозподілу видатків, передбаченого пунктом 1 цього розпорядження, з Комітетом Верховної Ради України з питань бюджету;

Міністерству фінансів — внесення після зазначеного погодження відповідних змін до розпису державного бюджету.

Прем'єр-міністр України О. ГОНЧАРУК

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 24 грудня 2019 р. № 1337-р
Київ

Про перерозподіл деяких видатків
державного бюджету, передбачених
Міністерству освіти і науки на 2019 рік

1. Відповідно до частини восьмої статті 23 та частини шостої статті 108 Бюджетного кодексу України здійснити у межах загального обсягу бюджетних призначень, передбачених Міністерству освіти і науки на 2019 рік у загальному фонді державного бюджету, перерозподіл видатків державного бюджету (загальнодержавні видатки та кредитування) згідно з додатком шляхом:

зменшення обсягу видатків споживання за програмою 2211230 «Субвенція з державного бюджету місцевим бюджетам на забезпечення якісної, сучасної та доступної загальної середньої освіти «Нова українська школа» на 1450 тис. гривень;

зменшення обсягу видатків розвитку за програмою 2211250 «Субвенція з державного бюджету місцевим бюджетам на реалізацію заходів, спрямованих на підвищення якості освіти» на 17 926,4 тис. гривень;

збільшення обсягу видатків споживання за програмою 2211190 «Освітня субвенція з державного бюджету місцевим бюджетам» на 19 376,4 тис. гривень.

2. Забезпечити:

Міністерству освіти і науки — погодження перерозподілу видатків державного бюджету, передбаченого пунктом 1 цього розпорядження, з Комітетом Верховної Ради України з питань бюджету;

Міністерству фінансів — внесення після зазначеного погодження відповідних змін до розпису державного бюджету.

Прем'єр-міністр України О. ГОНЧАРУК

Докладніше про перерозподіл видатків можна ознайомитися на сайті «УК».

оголошення ♦ оголошення ♦ оголошення ♦ оголошення ♦ оголошення ♦ оголошення ♦ оголошення

«ТДВ «СК «Ю.Ес. Ай» повідомляє про втрату бланка суворой звітності полісу ОСЦПВ в кількості 63 (шістдесят три) шт.

AM8057068	AM5223760-AM5223761	AM3939220	AM4239034	AM8391468-AM8391470	AM4220802
AM8057096	AM8366730	AM3939232	AM4239112	AM8391595	AM4240161
AM4544242	AM8366736	AM3939961	AM4239337	AM8391644	AM4245246
AM4564898-AM4564899	AM2730594-AM2730595	AM4011633	AM4248898	AK9155852	AM4553257
AM4738103	AM3064421	AM4011695	AM4439055	AM6588613	AM8056998
AM5007557	AM3619102	AM4011697	AM4736307-AM4736308	AM4012072	
AM5007559	AM3619137	AM4011699	AM4736350	AM4012075	
AM5007562	AM3766754	AM4011701-AM4011702	AM4744983	AM4015532	
AM5218926	AM3766776	AM4239006	AM8080940	AM4021917	
AM5222497-AM5222498	AM3939212	AM4239025	AM8387045	AM4021921	

Просимо вважати недійсними.

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК ОБВИНУВАЧЕНОГО

Сторожинецький районний суд Чернівецької області, що знаходиться за адресою: м. Сторожинець, вул. Чернівецька, 6 (тел./факс (0235) 2-17-04, ел. адреса: inbox@st.ev.court.gov.ua), викликає Василькову Галину Вікторівну, останнє відоме місце проживання: м. Кіцмань, вул. Незалежності, 22/8, як обвинувачену у вчиненні кримінальних правопорушень за ч.ч. 3, 4, 5 ст. 191, ч. 2 ст. 200 КК України в кримінальному провадженні, внесеному в ЄРДР за №12014260110000622, до суду на 11-00 год. 30 січня 2020 року на судовий розгляд кримінального провадження в спеціальному судовому провадженні.

Наслідки неявки в судове засідання

У випадку неприбуття розгляд кримінального провадження здійснюватиметься у спеціальному судовому провадженні згідно ст. 323 КПК України у вашій відсутності.

Головуючий суддя Дедик Н. П.

Святошинський районний суд міста Києва викликає як обвинуваченого Янченка Івана Миколайовича для розгляду кримінального провадження, внесеного до ЄРДР за № 42017010000000093 відносно Янченка Івана Миколайовича, обвинуваченого у вчиненні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України, та повідомляє, що підготовче судове засідання відбудеться 03.02.2020 року о 10 год. 00 хв. в приміщенні Святошинського районного суду міста Києва за адресою: м. Київ, вул. Жилянська, 142, зал с/з № 24.

У разі неявки обвинуваченого до суду оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватись за відсутністю обвинуваченого в порядку спеціального судового провадження.

Суддя А. В. Скорін

На виконання вимог ч. 4 ст. 81

Земельного Кодексу України повідомляємо про терміновий продаж земельних ділянок загальною площею 3,8062 га та 4,0416 га, які розташовані на території Бодаквянської сільської ради, Лохвицький район Полтавської області. Ціна договірної. Пропозиції щодо купівлі земельних ділянок приймаються за адресою: с. Бодаква, вул. Набережна, 126 до 26.01.2020 року.

Телефон для довідок: 066 579-86-07.

Втрачені документи

«Свідоцтво про право власності на судно»

CE №11359 та «Свідоцтво про право плавання

під державним прапором України»

РА №11359 буксирного судна «КАМА» рег.

№ 2-000219, що належить

ПрАТ «ЗАВОД «КУЗНЯ НА РИБАЛЬСЬКОМУ»,

вважати недійсними.

СУДОВА ПОВІСТКА

про виклик до суду у кримінальному провадженні

Южноукраїнський міський суд Миколаївської області викликає в судові засідання на 27.01.2020 року о 10-00 год, 28.01.2020 року о 10-00 год, 30.01.2020 р. о 10-00 год. обвинуваченого Тофана Сергія Сергійовича, 13.07.1983 року народження, зареєстрованого за адресою: с. Воеводське Арбузинського району Миколаївської області, вул. Набережна, буд. 103, який мешкав за адресою: м. Южноукраїнськ Миколаївської області, вул. Дружби народів, 6/18, для участі у продовженні розгляду кримінального провадження № 486/939/16-к по обвинуваченню Тофана Сергія Сергійовича у скоєнні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 4 ст. 191, ч. 1 ст. 209, ч. 3 ст. 358, ч. 1 ст. 366, ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 366 ККУ.

Розгляд кримінального провадження відбудеться в приміщенні Южноукраїнського міського суду за адресою: вул. Дружби народів, 3-«А» головуючим суддею Савіним О.І.

Вам необхідно з'явитися на вказані дати та час для участі у розгляді справи.

Нагадуємо про обов'язок заздалегідь повідомити про неможливість з'явлення до суду.

Поважні причини неприбуття особи на виклик суду згідно статті 138 КПК України:

- 1) затримання, тримання під вартою або відбування покарання;
- 2) обмеження свободи пересування внаслідок дії закону або судового рішення;
- 3) обставини непереборної сили (епідемії, військові події, стихійні лиха або інші подібні обставини);
- 4) відсутність особи у місці проживання протягом тривалого часу внаслідок відрядження, подорожі тощо;
- 5) тяжка хвороба або перебування в закладі охорони здоров'я у зв'язку з лікуванням або вагітністю за умови неможливості тимчасово залишити цей заклад;
- 6) смерть близьких родичів, членів сім'ї чи інших близьких осіб або серйозна загроза їхньому життю;
- 7) несвоєчасне одержання повістки про виклик;
- 8) інші обставини, які об'єктивно унеможливають з'явлення особи на виклик.

Наслідки неприбуття за викликом суду:

Наслідки неприбуття підозрюваного, обвинуваченого, свідка, потерпілого, цивільного відповідача передбачені статтею 139) КПК України, а також наслідки неприбуття обвинуваченого передбачені статтею 323 КПК України, прокурора та захисника — статтею 324 КПК України, потерпілого — статтею 325 КПК України, цивільного позивача, цивільного відповідача та їх представників — статтею 326 КПК України, свідка, спеціаліста, перекладача і експерта — статтею 327 КПК України.

Суддя О. І. Савін

Святошинський районний суд міста Києва викликає як обвинуваченого Кашіріна Алліка Вікторовича (к/п № 42015020420000194), у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111, ч. 1 ст. 408 КК України та повідомляє, що підготовче судове засідання відбудеться 27.01.2020 року о 12 год. 00 хв. в приміщенні Святошинського районного суду міста Києва за адресою: м. Київ, вул. Жилянська, 142, каб. 23-а.

У разі неявки обвинуваченого до суду оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватись за відсутністю обвинуваченого в порядку спеціального судового провадження.

Суддя Л. Г. Косик

Святошинський районний суд міста Києва викликає як обвинувачену Альошину Світлану Михайлівну для розгляду кримінального провадження з дозволом на здійснення спеціального судового провадження, внесеного до ЄРДР за № 42016000000004018 відносно Альошиної Світлани Михайлівни, обвинуваченої у вчиненні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України, та повідомляє, що судове засідання відбудеться 27.01.2020 р. об 11 год. 00 хв. в приміщенні Святошинського районного суду міста Києва за адресою: м. Київ, вул. Жилянська, 142, зал судових засідань № 5.

У разі неявки обвинуваченого до суду оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватись за відсутністю обвинуваченого в порядку спеціального судового провадження.

Суддя Бандура І. С.

Святошинський районний суд міста Києва викликає як обвинувачену Соколову Ірину Олександрівну для розгляду кримінального провадження з дозволом на здійснення спеціального судового провадження, внесеного до ЄРДР за № 42016000000004015 відносно Соколової Ірини Олександрівни, обвинуваченої у вчиненні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України, та повідомляє, що судове засідання відбудеться 27.01.2020 р. о 09 год. 30 хв. в приміщенні Святошинського районного суду міста Києва за адресою: м. Київ, вул. Жилянська, 142, зал судових засідань № 5.

У разі неявки обвинуваченого до суду оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватись за відсутністю обвинуваченого в порядку спеціального судового провадження.

Суддя Бандура І. С.

Святошинський районний суд міста Києва викликає як обвинуваченого Брічина Михайла Михайловича для розгляду кримінального провадження з дозволом на здійснення спеціального судового провадження, внесеного до ЄРДР за № 22017011000000018 відносно Брічина Михайла Михайловича, обвинуваченого у вчиненні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України, та повідомляє, що підготовче судове засідання відбудеться 27.01.2020 року о 12 год. 20 хв. в приміщенні Святошинського районного суду міста Києва за адресою: м. Київ, вул. Жилянська, 142, зал с/з № 5.

У разі неявки обвинуваченого до суду оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватись за відсутністю обвинуваченого в порядку спеціального судового провадження.

Суддя Бандура І. С.

Оголошення	
про проведення відкритих торгів (аукціону) з продажу активів АТ «Дельта Банк»: організатори торгів: згідно переліку осіб за посиланням: http://torgi.fg.gov.ua/prozorrosale	
Номер лота:	GL3N016328-GL6N016339 (21 лот); GL3N016318-GL3N016323 (6 лотів)
Короткий опис активів (майна) в лоті:	Кредити
Електронна адреса для доступу до відкритих торгів (аукціону) /електронного аукціону:	http://www.prozorro.sale
Дата проведення відкритих торгів (аукціону) /електронного аукціону:	10.02.2020
Час проведення відкритих торгів (аукціону) /електронного аукціону:	Точний час початку проведення відкритих торгів (аукціону) /електронного аукціону по кожному лоту вказується на веб-сайті www.prozorro.sale
Детальна інформація щодо лота:	http://www.fg.gov.ua/not-paying/liquidation/118-delta/46185-asset-sell-id-254759 , 46181-asset-sell-id-254749

Оголошення	
про проведення відкритих торгів (аукціону) з продажу активів АТ «ДЕЛЬТА БАНК»: організатори торгів: згідно переліку осіб за посиланням: http://torgi.fg.gov.ua/prozorrosale	
Номер лота:	GL2N016416-GL6N016423 (8 лотів); GL25N016351
Короткий опис активів (майна) в лоті:	Кредити, основні засоби
Електронна адреса для доступу до відкритих торгів (аукціону) /електронного аукціону:	http://www.prozorro.sale
Дата проведення відкритих торгів (аукціону) /електронного аукціону:	10.02.2020
Час проведення відкритих торгів (аукціону) /електронного аукціону:	Точний час початку проведення відкритих торгів (аукціону) /електронного аукціону по кожному лоту вказується на веб-сайті www.prozorro.sale
Детальна інформація щодо лота:	http://www.fg.gov.ua/not-paying/liquidation/118-delta/46169-asset-sell-id-254724 , 46178-asset-sell-id-254743

«ТДВ «СК «Ю.Ес. Ай»
повідомляє про втрату
бланка суворой звітності
полісу ОСЦПВ АО 1795661
в кількості 1(одна) шт.

Втрачені документи
на катер Regal-1900W-2006 року побудови, назва «Карась»:
- свідоцтва про право власності
- свідоцтва про право плавання, на ім'я Авдєєв Валерій Олексійович,
вважати недійсними.

ВІСТІ ЗВІДУСІЛЬ

У Миколаєві вшанували подвиг «кіборгів»

На пам'ять про захисників звучала музика

Олена ІВАШКО,
«Урядовий кур'єр»

ПАМ'ЯТЬ. На центральній площі Миколаєва відбувся концерт-реквієм, приурочений п'ятій річниці оборони Міжнародного аеропорту «Донецьк». Захід підготу-

вав зведений оркестр Миколаївського гарнізону. Він відбувся в межах загальнонаціональних заходів, мета яких — вшанувати подвиг «кіборгів», які стали символом незламності духу української нації.

Захисники донецького аеропорту є серед микола-

ївців, адже оборону летовища тримали й воїни 79-ї окремої десантно-штурмової бригади, яка дислокується в місті. Беручи участь в операції об'єднаних сил, вони і сьогодні захищають незалежність держави. До складу зведеного оркестру

ввійшли понад 70 військовослужбовців різних родів військ. До акції долучилися жителі Миколаєва. Учасники заходу хвилиною мовчання вшанували Героїв, які загинули за Україну, і поклали квіти до меморіалу «Струни пам'яті».

У Сумах презентували книжку-довідник про область

Олександр ВЕРТИЛЬ,
«Урядовий кур'єр»

ІСТОРІЯ. У Сумській обласній науковій бібліотеці відбулася презентація книжки-довідника «Сумська область: 1939—2019. Економіка і суспільство», видру-

куваної коштом обласного бюджету в межах програми підтримки місцевого книговидання. Її автор Михайло Макаренко. Він свого часу працював на різних посадах у системі агропромислового комплексу, інших галузях та сегментах народ-

ного господарства, очолював Недригайлівський район. Упродовж багатьох років збирав і узагальнював матеріали про становлення, розвиток і сьогодення базових галузей краю. Книжка вийшла друком накладом 650 примірників, які

вже надійшли до бібліотек Сумщини і стануть у пригоді краєзнавцям, студентам, які вивчають економічну складову промислового й аграрного виробництва, всім, кого цікавить економічна минувшина і сьогодення краю.

Французам сподобалася подільська кухня

Олег ЧЕБАН,
«Урядовий кур'єр»

ГАСТРОТУРИЗМ. Вінниця має добрі перспективи і прагне розвивати гастрономічний туризм. А в ролі експертів нещодавно з її можливостями ознайомилися представники асоціації виставково-конференційних центрів із французького міста Діжон, яких запросив міський голова Сергій Моргунов. Вони мають неабиякий досвід: Міжнародний гастрономічний ярмарок Foire de Dijon — один з найбільших у Франції.

Програма перебування гостей була змістовною і насиченою. Протягом кількох днів вони знайомилися з особливостями подільської кухні й вивчали місцевий потенціал. На підприємствах харчової промисловості смакували продукцією з натуральної сировини, яка має попит, ознайомилися з інноваціями в ресторанному бізнесі, як члени журі взяли участь у конкурсній кулі. Цікавою й пізнавальною була екскурсія виставками «В історії на кухні» та «Смаки натюрморту» в обласному краєзнавчому музеї, подорож історичним центром міста, потен-

ційними місцями розвитку гастрономічного туризму тощо. «Вінниця має величезний потенціал розвитку гастрономії. Формування сучасної гастрономічної культури на основі заглиблення в історію кулінарних традицій — ваша особливість. Як і ресторани і виробники, багато чудових ідей і команда муніципалітету вдало це доповнюють», — зазначив президент асоціації Dijon Congrexpo Жан Батто. Під час зустрічі в міській раді представники французької асоціації підтвердили готовність забезпечити свою експертну під-

тримку, а також надати змогу представляти харчову продукцію та кухню Поділля на міжнародному ярмарку у своєму місті. Вінниччина має одну з найпотужніших у нашій країні харчову і переробну промисловість. Заступниця міської голови Галина Якубович переконана, що місто може отримувати чималі надходження з фестивальної, ярмаркової й туристської діяльності. А модель гастрономізму, яку впроваджено в місті Діжон, дуже добре підходить Вінниці. Зокрема щодо перспектив розвитку гастрономічних кварталів.

У селах Донеччини діють сучасні молодіжні центри

Павло КУЩ,
«Урядовий кур'єр»

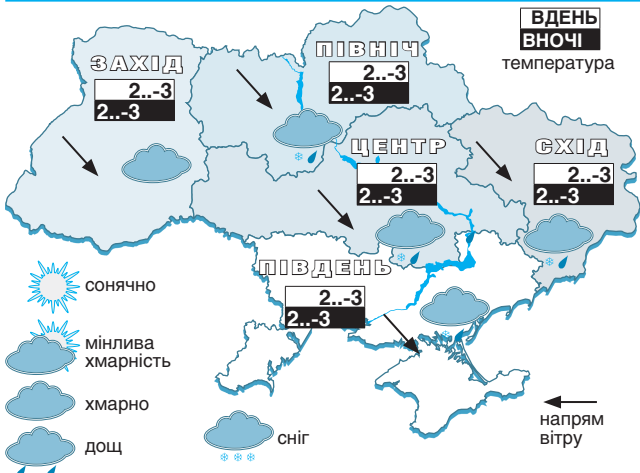
ДОЗВІЛЛЯ. У селах Мирна Долина та Новополтавка Олександрівської громади відкрили два нові молодіжні центри. Отож тепер місцева сільська молодь, ставши господарями культурно-спортивних просторів, має змогу значно

краще організовувати власне дозвілля, весело і корисно проводити час із ровесниками, втілювати свої творчі проекти в життя. Як уточнили в Донецькій обласній державній адміністрації, створення молодіжних центрів відбулося в межах обласної програми «Гідна країна для гідних людей» на умовах

співфінансування обласного та місцевого бюджетів за схемою 50х50. Завдяки наданим коштам (кожен із центрів міг розраховувати на суму понад мільйон гривень) насамперед капітально відремонтували приміщення, закупили сучасне обладнання та меблі. А особливістю молодіжних сільських просторів стало те,

що тут до послуг відвідувачів не тільки мультифункціональні зали зі сценою тощо, а й тренажерні зали з роздягальнями й душевими кімнатами. Тобто молодь може і розвивати творчі здібності у вокальних, танцювальних та інших гуртках, і займатися спортом у спеціально створених для цього умовах.

ПОГОДА НА ЗАВТРА

ТЕМПЕРАТУРА ПО ОБЛАСТЯХ УКРАЇНИ НА 23 СІЧНЯ

Область	Ніч	День	Область	Ніч	День
Київська	+2 -3	+2 -3	Черкаська	+2 -3	+2 -3
Житомирська	-2 +3	-2 +3	Кіровоградська	+2 -3	+2 -3
Чернігівська	+2 -3	+2 -3	Полтавська	+1 -4	+1 -4
Сумська	+1 -4	+1 -4	Дніпропетровська	+2 -3	+2 -3
Закарпатська	+2 -3	+2 -3	Одеська	-2 +3	+1 +6
Рівненська	-2 +3	-2 +3	Миколаївська	+2 -3	-1 +4
Львівська	-1 +4	-1 +4	Херсонська	-2 +3	-2 +3
Івано-Франківська	-2 +3	-2 +3	Запорізька	+2 -3	+2 -3
Волинська	-2 +3	-2 +3	Харківська	+2 -3	+2 -3
Хмельницька	+2 -3	+2 -3	Донецька	-2 +3	-2 +3
Чернівецька	+2 -3	+2 -3	Луганська	+2 -3	+2 -3
Тернопільська	+2 -3	+2 -3	Крим	+2 -3	-1 +4
Вінницька	+2 -3	-1 +4	Київ	-1 +1	-1 +1

Укргідрометцентр

Рушник єднання в День Соборності

Інна ОМЕЛЯНЧУК,
«Урядовий кур'єр»

МИ ЄДИНІ! 22 січня відзначаємо 101-шу річницю від дня проголошення Акта Злуки Української Народної Республіки і Західно-Української Народної Республіки. У День Соборності на кордоні Корецького району Рівненщини й Новоград-Волинського Житомирщини проходить традиційна символічна акція «Рушник єднання». Ланцюг єдності утворюють делегації обох областей, які обмінюються таким рушником. До речі, саме тут 21 січня 1990 року утворився перший живий ланцюг Злуки.

У Рівному провели творчу зустріч із директором інституту дослідження Голодомору при Національному музеї Голодомору-геноциду Віктором Бrehуценком. Автор презентував свою книжку «Україна й українці. Ім'я як поле битви». А в обласному краєзнавчому музеї запрацювала виставка «Українська війна 1917—1921». Заходи, присвячені Дню Соборності, відбуваються на майдані Магдебурзького права та в усіх районах області.

Понад 100 років тому Злука задекларувала об'єднання українських земель в одній державі та продемонструвала прагнення українців обох частин України до соборності.

Нині Україна продовжує боротьбу за власну незалежність і соборність. А це означає повернення окупованих російським агресором територій — Криму та Донбасу.

Багатолюдний ланцюг із жителів сусідніх областей